

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Ústav informačních studií a knihovnictví

Studijní program Informační studia a knihovnictví

Bakalářská práce

Vojtěch Ráček

Queer uživatelé a uživatelky seznamovacích aplikací během pandemie COVID-19

Queer users of dating apps during the COVID-19
pandemic

2023

Vedoucí práce:

Mgr. Jakub Sedláček, Ph.D

Poděkování:

Chtěl bych poděkovat hlavně všem respondentům, bez kterých by tato práce nemohla vzniknout. Zároveň bych nikdy nebyl tuto práci schopen napsat bez emocionální a psychické podpory mé rodiny a nejbližších přátel.

Chtěl bych poděkovat vedoucímu této práce Mgr. Jakubu Sedláčkovi Ph.D za jeho trpělivost a odborné vedení.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat i Mgr. Zuzaně Nové, která mi byla nápomocná při kontrole práce z češtinářského hlediska.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, že jsem řádně citoval všechny použité prameny a literaturu a že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne .....

.....

Vojtěch Ráček

Abstrakt

Práce se zaměřuje na queer uživatele seznamovacích aplikací během pandemie COVID-19 a celkově na historii a techniky seznamování queer lidí. Jejím cílem je představit čtenáři historické změny ve způsobech seznamování queer osob, jakou roli při seznamování hrály klasická a nová média a jak bylo seznamování ovlivněno probíhající pandemií.

Teoretická část se podrobněji věnuje historii seznamování, specifikované na české prostředí a queer komunitu. Následně i představuje nejrozšířenější seznamovací aplikace a popisuje jejich unikátní vlastnosti.

Praktická část obsahuje výsledky rozhovorů s queer Čechy, kteří mají zkušenost z uživatelského hlediska se seznamovacími aplikacemi v době před, během i po pandemii COVID-19. Reflektuje jejich způsoby využívání seznamovacích aplikací, zkušenosti s nimi a jaké faktory měnily návyky jejich používání. Tyto výsledky představují unikátní pohledy do reality používání seznamovacích aplikací queer osob v době, kdy bylo seznamování tradičními způsoby značně omezeno.

Klíčová slova

seznamovací aplikace, queer komunita, COVID-19, Tinder, Grindr

Abstract

This bachelor thesis focuses on queer users of dating applications during the COVID-19 pandemic and how queer people have been making connections throughout history overall. The goal of this thesis is to showcase how socializing of queer people has been changing, how the usage of various types of media has influenced it and also how the covid pandemic affected it.

The theoretical part looks into the deep history of socializing, specifically in the Czech cultural setting and its queer community. Then it presents a variety of the most popular dating applications and describes their unique attributes.

The research part includes a selection from semi-structured interviews that have been done with six queer Czech people, each with a unique background. These six people were selected for the fact that they have been active users of dating applications before, during and „after” the COVID pandemic. It reflects their usage of dating applications, their experiences and what are the factors that affect their user habits the most. The results give us some insight into the reality of how it is to be queer and a user of a dating app in the COVID pandemic, specifically in the Czech Republic.

Keywords

dating applications, queer community, COVID-19, Tinder, Grindr

Obsah

1 Úvod.....	7
2 Seznamování a seznamovací aplikace	9
2.1 Tradiční způsoby seznamování	9
2.2 Využívání klasických médií k seznamování	13
2.3 Využívání nových médií k seznamování	17
2.4 Seznamovací aplikace	21
2.5 Rizikovost seznamovacích aplikací	30
2.6 Queer seznamování během pandemie COVID-19	31
3 Metodologická část	34
3.1 Metodologie výzkumu	34
3.2 Výzkumné otázky.....	34
3.3 Výběr respondentů	36
3.4 Průběh výzkumu.....	36
4 Empirická část.....	38
4.1 Profily respondentů	38
4.2 Výsledky výzkumu.....	40
4.3 Shrnutí výsledků.....	64
6 Závěr	67
Seznam použitých informačních zdrojů.....	69
Seznam příloh.....	74

1 Úvod

Za nepředvídatelných okolností se na více než dva roky zastavil proces socializace, jednoho ze základů každé fungující společnosti. V této době se více než kdykoliv předtím vytváření pout a kontaktů muselo z důvodů restrikcí a pandemických opatření přesunout mimo reálný svět. Seznamovací aplikace musely tedy naplnit význam jejich českého názvu, a staly se primárním prostředkem pro seznamování. Ať už šlo o navazování kontaktů za účelem nalezení si potenciálního budoucího životního partnera nebo partnerky, často se ale rovina používání těchto aplikací mohla pohybovat na jednoduché potřebě v tom si najít někoho, s kým si popovídat a napsat.

Samozřejmě seznamovací aplikace a internetové seznamky nejsou jediným způsobem, jakým v současnosti za využití internetu lze někoho najít, ať už jako kamaráda nebo partnera. Ve velké míře v této oblasti v minulosti figurovaly diskuzní webová fóra, dnes naopak sociální sítě jako Instagram, Facebook nebo Twitter. Ať už závazné nebo nezávazné vztahy na těchto internetových portálech ovšem nevznikají účelně, častěji pouze náhodou. Seznamovací aplikace nám svým zaměřením právě na poznávání nových lidí, navíc s předpokladem budoucího reálného setkání a vytvoření krátkodobých nebo dlouhodobých citových vazeb, nabízejí unikátní pohled do procesů toho, jak člověk přemýšlí a funguje při cíleném navazování kontaktů.

Teoretická část je rozdělena na čtyři části:

První z nich, historická, se věnuje změnám, které v průběhu věků ovlivňovaly seznamování, primárně tedy seznamování queer osob. Jako hlavní faktory, které právě k takovým změnám přispívaly, byly různé formy médií a jejich šíření. Podkapitoly se tedy věnují klasickým způsobům seznamování, ale i těm probíhajícím skrze využití tradičních nebo nových médií. V rámci těchto kapitol je popsáno, jak se tato média využívala buď v queer komunitě, nebo dokonce v historicky českém prostředí.

Druhá část teoretické části je věnuje seznamovacím aplikacím, které představuje, popisuje a rozebírá jejich unikátní vlastnosti, opět primárně ty, které jsou určené na jejich queer uživatele.

Třetí část prezentuje nástrahy seznamování z minulosti i přítomnosti. Jedná se o důležitou kapitolu vzhledem k nástrahám, kterým se queer lidé napříč historií nedobrovolně vystavovali při procesech seznamování a celkové socializace. Tato část plynule přechází do poslední, popisující zatím nejaktuálnější celosvětové nebezpečí při seznamování: onemocnění COVID-19.

V poslední kapitole jsou popsány změny ve frekvencích používání seznamovacích aplikací během této pandemie, konkrétně jaký měla vliv na psychiku jejích uživatelů a jak celkově ovlivnila procesy seznamování.

Praktická část je rozdělena na dvě větší části, metodologickou a empirickou. V empirické se popisuje jak byla celkově koncipována a prováděna výzkumná část této práce. Vysvětluje na základě čeho byla zvolena forma polostrukturovaných rozhovorů, jak byly koncipovány otázky pro respondenty, podle jakých principů byli respondenti vybíráni a jak celkově sběr dat pro praktickou část práce probíhal.

Empirická část nejdříve ve formě medailonků představuje všech šest respondentů, včetně informací, které z nich dělají unikátní a zajímavé zdroje informací pro výzkum tématu, kterým je právě zmíněné používání seznamovacích aplikací. V druhé kapitole jsou v jednotlivých sekcích prezentovány útržky z rozhovorů s respondenty, rozděleny podle otázek popsanych v metodologické části. Tyto útržky jsou doplněny o poznámky pomáhající pochopit jejich kontext. V poslední kapitole této části jsou shrnuty zjištěné informace, které se rozdělují na jednotlivé bloky podle témat dotazovaných otázek.

Práce obsahuje XXX znaků od úvodu po záver, včetně těch z přepisu rozhovorů.

2 Seznamování a seznamovací aplikace

O historii seznamování queer osob v českém prostředí před 20. století máme velmi málo zdrojů. Jako jeden z důvodů můžeme označit úroveň legality, nebo spíše ilegality, která u nás historicky k homosexualitě byla. První písemné zdroje informací o české queer komunitě založené na faktech najdeme na počátku 20. století. Patří mezi ně policejní hlášení, často ohledně právě míst, na kterých byla velká koncentrací queer jedinců (Seidl, 2014). Dalšími jsou inzeráty v gay časopisech, které se u nás začaly vydávat ve 30. letech (Seidl, 2019).

V období nacismu a komunismu se tisk jakéhokoliv queer-orientovaného obsahu setkával s neúprosnou cenzurou, a proto nám z těchto období chybí patřičné zdroje informací. Za největší literární zdroj o gay komunitě z tohoto období lze považovat soukromé deníky slovenského humanisty Imricha Matyáše (1890-1974). Ten se již od roku 1919 profiluje jako jedna z nejvýraznějších osobností hájení práv queer osob v našem prostředí na základě šíření pokrokových názorů německých sexuologů týkajících se homosexuálních a bisexuálních jedinců (Fanel, 2000).

2.1 Tradiční způsoby seznamování

Tradičními způsoby seznamování chápeme ty, při kterých se lidé seznamují osobně, bez využití jakýchkoliv forem médií.

Mezi prvními tradičními způsoby seznamování figurovaly společenské události, formálně pořádané právě za tímto účelem, například plesy. Postupem času se ale seznamování přesunulo z kontrolovaného prostředí do každodenního života lidí. Lidé z pracující třídy se nemuseli podřizovat seznamovacím rituálům, pokud chtěli někoho potkat, vzhledem k tomu, že ženy běžně cestovaly hromadnou dopravou společně s muži, což také vybízelo k navázání nezávazné komunikace a seznámování se. (Hodgson, 2017)

Při zkoumání seznamování queer lidí v moderních dějinách, se jako jeden z nejzásadnějších zdrojů informací považují deníky Anne Lister. Tato žena je často označována jako „první moderní lesba“, která zdělala rodinné sídlo Shibden Hall v Anglii a udělala z něj útočiště pro své lesbické milenky a později i dlouhodobé partnerky. O svém životě psala podrobné a rozsáhlé deníky, které jsou ovšem psané v šifře a dodnes nejsou v jejich celém rozsahu rozluštny (Norton, 2013).

V ilegalitě museli queer lidé přicházet na vychytralé způsoby schovávání se nebo přesvědčivé chování na veřejnosti. V lesbických párech se například jedna z partnerek převlékala na veřejnosti za muže, aby je kolemjdoucí a strážníci při letném prohlížení vnímali jako heterosexuální pár. Při cruisingu například ženy nosily na záchodky velké tašky, které postavily za dveře, aby se do nich postavily jejich partnerky. Díky tomu byl pak pod dveřmi vidět pouze jeden pár nohou¹.

Vskutku jedinečným místem pro seznamování (nejen) queer lidí byly v 80. letech takzvané "acid house" večírky. Jednalo se o druh večírků popularizovaných v Chicagu, na kterých se hrála elektronická hudba a požívaly se drogy jako extáze nebo LSD a právě odtud pochází název "acid" (Briley, 2021). (Briley, 2021). Tento druh večírků se odehrával v ilegalitě a většinou v opuštěných továrních budovách nebo skladištích a postupně se ze Spojených států přenesl do Británie. Právě jejich ilegalita a undergroundová povaha byla hlavním důvodem, proč tyto večírky přitahovaly queer jedince, kteří byli na život v ilegalitě zvyklí. V Británii vzrostla popularita těchto večírků natolik, že měli až deseti-tisícové návštěvnosti (Bainbridge, 2014). Z tohoto důvodu se v roce 1990 prosadila v britském parlamentu změna trestu za pořádání večírků bez licencí, a to z maximální pokuty 2 000 liber na 20 000 liber nebo půl roku ve vazbě pro pořadatele akce (Hill, 2002). Kultura těchto acid house parties se postupně přeměnila do dnešních, v českém prostředí velmi populárních rave parties.

Jedním z modernějších, avšak ve své podstatě stále staromódních druhů seznamování, je speed-dating. Popularizace tohoto způsobu rychlého seznamování je připisována losangelskému rabínovi Yaacovu Deyo, který se touto metodou snažil o

---

¹ Příběh queer pamětnice, který se odehrál na Riis Beach v New Yorku v 70. letech. Video dostupné z: <https://twitter.com/gossipbabies/status/1672029772887539714?s=12&t=Im7hOOC4fW6GzE2bw7VO9A>

seznamování a posílení vztahů v místní židovské komunitě (Kennedy, 2013). Zprvu byl speed-dating populární primárně mezi mladými, kteří to vnímali jako zábavnou hru. V současné době pozorujeme spíše opačný trend, že na speed-datingové akce se hlásí spíše lidé v pokročilejším věku. Těmto jedincům nevyhovuje rozhraní online seznamek nebo seznamovacích aplikací, a proto je pro ně speed-dating jednodušším způsobem navázání nových kontaktů (Oliver, 2022).

2.1.1 Tradiční způsoby seznamování queer osob v českém prostředí

V českém prostředí nacházíme v historických pramenech místa přezdívaná jako „holandy“, na kterých se queer lidé koncentrovali a seznamovali primárně za účelem krátkodobých vztahů s cílem vzájemného naplnění sexuálních potřeb (Seidl, 2014).

Jedním z takových míst v Praze, o kterém máme jedny z nejstarších historických pramenů o místě takového druhu u nás, bylo Josefské náměstí, dnešní Náměstí Republiky. V roce 1902 komisař Protivenský řekl tisku, že je to místo, kde „pražští urningové² mají své korso“ a které „bývá shromaždištěm různých ‚rovně zchátralých osob, které se oddávají za mrzký peníz vášním perverzním“ (Seidl, 2014, str. 14). Tyto historické zprávy jsou o to zajímavější nahlédneme-li i do současnosti. Po více než 120 letech je Náměstí Republiky nadále známým místem pro setkávání gay mužů, zejména nechvalně známé záchodky v obchodním domě Palladium, na kterých se odehrávají podobné situace, jako ty o kterých psal komisař Protivenským (Seidl, 2019).

Jiří Fanel ve své knize „Gay historie“ (2000) popisuje, jak od 70. let bylo možné sledovat rozdělení komunity českých gay mužů do čtyř skupin na základě místa, kde se seznamovali a trávili svůj volný čas. Tyto čtyři skupiny jsou nazvány jako "rodinná" společnost, intelektuální "salóny", veřejné lázně a klubové bary. Autor tyto skupiny následně detailně popisuje.

Jako „rodinnou společnost“ chápeme malé skupiny přátel, kteří se pravidelně setkávali a pořádali spolu soukromé zábavné večírky nebo jiné události. Takéto okruhy

---

² „Urning“ je historický výraz pro homosexuály, odvozený z němčiny.

známých kolem sebe často měli prominentní umělci své doby. Název „rodinná společnost“ je podobná s konceptem, který český jazyk začal přejímat z anglosaských zemí teprve nedávno, a to sice „chosen family“ (vybraná rodina)³.

Komunita intelektuálních „salónů“ byla podobná první jmenované skupině, jenom byla širší, ovšem již nebyla otevřená veřejnosti. Člověk musel být pozván od někoho, kdo byl členem salónu a následně měl možnost něm s ostatními popíjet a debatovat. Narozdíl od „rodinných“ společenství mohli členové zvat i své heterosexuální známé a přátele. V ateliéru Karla Laštovky se často objevovala například zpěvačka Hana Hegerová, která si i tímto způsobem získala velkou oblibu u gay komunity.

Veřejné lázně dlouhou dobu sloužily jako populární místo pro setkávání gay mužů, a tento trend trvá dodnes. Nicméně, nenavštěvovali je pouze gayové, což znamenalo, že queer muži museli být opatrní a střežit své projevy zájmu v možné přítomnosti ostatních kolegů z práce, kteří tam přišli jen za odpočinkem. Heterosexuálové do nich nechodili pouze za odpočinkem, ale mladí muži jakékoliv orientace byli ochotni nabízet své tělo za účelem získání financí, a právě v těchto lázních mohli snadno nalézt zájemce. Mezi nejpopulárnější ve své době patřily Karlovy lázně nedaleko Národního divadla nebo lázně Na Slupi na Albertově nebo v dnešním Paláci Koruna na Václavském náměstí. Dnes jsou v Praze dva prominentní lázeňské podniky cílené na homosexuální muže, hojně navštěvovaná Sauna David na Karlíně a Sauna Babylonie v ulici Martinská.

Kultura klubových barů byla a stále je mezi gay komunitou nejpopulárnější. Její počátky hledáme již v kultuře nočních kaváren na počátku 20. století, kde čerpáme z policejních zpráv o „nejnižším druhu společností“ navštěvující kavárnu U Lusků v roce 1902 nebo kavárna Artist na Soukenické ulici, kterou otevřela Marií Kolářovou v roce 1911. Tento podnik je považována za první bezpečně doložené místo setkávání homosexuálů v Praze. Dnes jsou kluby a kavárny stále nejvyhledávanějšími místy tradičního způsobu seznamování mezi pražskou gay komunitou. Za zmínku stojí gay klub Friends u Národní třídy nebo Heaven v blízkosti Palackého náměstí.

---

³ Chosen family je termín, který queer lidé používají v případě, kdy je jejich biologická rodina odsoudila a vydělila za jejich pohlavní identitu nebo sexuální orientaci, a takoví lidé si následně vytvoří novou rodinu, složenou nejčastěji ze svých nejbližších přátel a známých.

Pražská lesbická komunita se svého vlastního podniku dočkala až v roce 1996, kdy byl otevřen podnik A-klub v Milíčově ulici. Ten vznikl rok po akci „SLEČNA!”, vůbec první diskotékové akci pořádané exkluzivně pro queer ženy u nás, která se konala v alternativním prostoru Jilská. A-klub se stal jedním z center české lesbické komunity až do jeho zavření v roce 2003 (Seidl, 2014).

Centry pražské gay komunity v Praze se v historických pramenech označují hlavně čtvrti Žižkov a Vinohrady. Fantova kavárna na Hlavním nádraží byla zejména v 90. letech minulého století považována za centrum homosexuální prostituce u nás (Seidl, 2014, str. 73). Příběhy mladých sexuálních pracovníků právě z tohoto prostředí zachytil režisér Wiktor Grodecki v dokumentech „Andělé nejsou andělé“ (1994) a „Tělo bez duše“ (1996).

Homosexuální komunita ale nebyla výsadou pouze Prahy. V roce 1933 při rozsáhlém vyšetřování homosexuálního konání v Plzni se přišlo na několik míst s vysokou koncentrací gay mužů, ať už šlo o místní biograf, sady, tramská obydlí pod hradem Buben nebo jejich neoficiální sídlo, hostinec U Pešků (Fanel, 2000).

V současnosti můžeme sledovat nové originální způsoby tradičního seznamování queer lidí, za zmínku stojí například tábor GaTe (odvozené z GAY TEENS) pro dospívající a mladé dospělé od 15 do 26 let. Tento tábor vznikl v roce 2003 s motivací že *“Kluci mají možnost prostřednictvím našich akcí poznat nové kamarády, přátele a vrstevníky, řešící podobné problémy. Našimi akcemi se snažíme o rozvoj osobnosti, sebereflexe a zdravého sebevědomí mladých gayů. Důležitým aspektem pro nás je možnost ukázat mladým lidem, že existuje i alternativní trávení volného času, než jaké nabízí současná konzumní společnost”*⁴.

2.2 Využívání klasických médií k seznamování

Termín „klasická média” se v minulosti používal v kontrastu s „novými médii” jako taková, která nevyužívala k jejich fungování elektronické technologie. Dnes kvůli širšímu využívání elektronických technologií i v oblastech, kde tomu dříve nebylo

---

⁴ Citováno z webových stránek tábora, dostupné z: <https://gejt.cz/o-nas/tym-gate/>

zvykem, jsme přešli k chápání „klasických“ médií jako takových, která nevyužívají internet (Greplová, 2008).

Prvním takovým médiem byly dopisy. Jejich posílání ovšem vešlo do rovin životů běžných lidí až se širokým rozšířením gramotnosti, které probíhalo v Evropě v dobách 16. a 17. století díky knihtisku a výuky čtení mezi prostým lidem za cílem šíření Bible v době Reformace (Gawthrop & Strauss, 1984). V 18. století tomu napomohl začátek psaní a šíření dětské literatury (Grenby, 2014).

Velký nárůst písemné korespondence ve formě dopisů můžeme sledovat s příchodem periodického tisku v 17. a 18. století, ve kterém se začaly objevovat osobní inzeráty, v Británii přezdívané „Lonely Hearts“. Obsahem těchto krátkých textů byly informace o nich samotných včetně účelu, za kterým text zveřejňují. Tato forma jim umožnila najít romantické vztahy, které často vyústily v manželství. To se týkalo převážně mužů, pokud se někdy objevil inzerát napsán ženou, bylo to považováno za společensky nevhodné (Hodgson, 2017). Pravděpodobnost toho, že na základě inzerátu vzejde vážný a dlouhodobý vztah se odhadovalo na zhruba jednu ku třem stům (Bauman, 2020).

Předchůdcem inzerátů byly vizitky. Primárně lidé z vyšší třídy měli vlastnoručně nebo na objednávku od umělců vytvořené personalizované malé karty, které od 17. až do 19. století typicky neobsahovaly více informací než pouze jméno. Později se přidávala i adresa, případně dny, ve kterých je osoba přítomna na této adrese. Ze zásady vizitky nechávali pouze muži ženám přes služebnictvo, s tím, že ženy buď poslaly svoji vizitku zpět nebo nereagovaly, čímž signalizovaly nezájem (Hodgson, 2017). Vzájemné posílání vizitek by se dalo označit za předchůdce dnešního „match“ na Tinderu.

Seznamování skrze nějakou formu média se zdá být jednoduché, jelikož můžeme posílat fotky v našich nejlepších úhlech a nejluxusnějším oblečení, komunikovat skrze dopředu promyšlené líbivé fráze a působit jako nejlepší verze nás samotných. Mnozí pak následně naráželi na reálné problémy, když se z konverzace měla přenést do skutečného světa. Historicky se vydávalo mnoho knih obsahujících tipy jak se seznámit. Ale žádná z nich se nestala takovým kulturním fenoménem jako *The Game* od Neila Strausse z roku 2005. Zde autor popisuje své zkušenosti samozvaného profesionálního

svůdníka, jak nejlépe, ale často s využitím lží, manipulace a přetvářky, svést ženy. Ačkoliv se kniha zdála primárně ženským čtenářkám urážlivá, prodalo se jí více než 2,5 milionu výtisků, vznikl televizní pořad postavený na stejné premise a ze Strausse se stal neoficiální guru nové generace mužů při seznamování (Hodgson, 2017).

2.2.1 Využívání klasických médií k seznamování queer osob

První časopisy s inzeráty otevřeně mířenými na queer osoby se objevily až v 60. letech 20. století. Jednalo se o časopisy *Exit* a *Way Out* ve Velké Británii, kde byl prostor pro zhruba 300 inzerátů a všechny byly specifikované pro různé sexuální zážitky a experimenty. Tyto časopisy ovšem neměly dlouhého trvání, když byly označeny za morální korupci společnosti. Když policie začala pátrat po lidech, kteří inzeráty do těchto časopisů psali, ukázalo se že se jednalo o sexuální pracovníky a pracovnice, kteří si tímto způsobem sháněli klientelu.

Stačilo ovšem pouhých 10 let, aby se celá situace se otočila. Britský časopis *Penthouse Forum* v roce 1974 začal publikovat doporučení pro gay a lesbický sex a ironicky odepisovalo na dopisy čtenářů popisující svoje humorné příběhy ze sexuálního života. Tyto odpovědi na dopisy se staly takovým fenoménem, že dokonce později začala vycházet samostatná odnož rodiny *Penthouse* časopisů zaměřená právě na ně - *Penthouse Letters* (Hodgson, 2017).

V roce 1937 vyšla kniha *For Your Convenience*, která poskytovala informace o lokalitách v Londýně. Tato publikace obsahovala seznam a popis míst vyhledávaných queer komunitou za účelem cruising⁵. Stala se tak prvním průvodcem svého druhu (Hodgson, 2017).

V queer komunitě se vždy seznamovali její členové i mimojiné přes oblíbenou hudbu nebo filmy. Dnes to vidíme skrze možnost propojení Tinderu nebo Grindrů se Spotify. Na profilu se následně vytvoří interaktivní seznam nejposlouchanějších

---

⁵ diskrétní a často anonymní vyhledávání partnerů na veřejně dostupných místech za účelem nezávazného sexuálního setkání

interpretů tohoto uživatele. Můžou jim tedy následně ostatní uživatelé projevit zájem i třeba čistě díky společnému hudebního vkusu. V minulosti obdobný element hrál roli při seznamování a to sice po stránce filmové. Ve 40. letech minulého století v britském magazínu *Picture Show* byla rubrika inzerátů, ve kterých lidé popisovali své oblíbené filmy a filmové hvězdy. I skrze takto nenápadné gesto se ale kódovala sexuální identita, když člověk v nich jmenoval jako své oblíbené ty, které byly populární primárně v queer kruzích, jako Farley Granger nebo Montgomery Clifta (McGillivray, 2006).

Seznamovací inzeráty byly v českých queer časopisech od jejich úplných počátků. V květnu roku 1931 vyšel v Praze první český gay časopis *Hlas sexuální menšiny*, který neměl ovšem dlouhého trvání a ve své čtrnáctideníkové podobě vycházel kvůli nízkému prodeji pouze do dubna 1932. V jeho posledním čísle ale bylo oznámeno, že od příštího měsíce bude vycházet nová publikace, tentokrát měsíčník, a tím byl *Nový hlas*, časopis s podtitulem *List pro sexuální reformu*. Ten se ale setkal s obdobnými problémy a byl o dva roky později zrušen. V redakčním týmu *Nového hlasu* zasedali Jiří Karásek ze Lvovic, Eduard Weingart, Vladimír Vávra a František Čerovský. V těchto prvních časopisech se obsah skládal z článků o sociálně-právních problémech queer komunity, kulturní rubriky věnované literatuře a divadlu a v neposlední řadě z populárních částí, které zahrnovaly inzeráty podobné britským „Lonely Hearts“ a příběhů ze sociálního dění v komunitě. Tato periodika považujeme jako první plynulé zdroje informací o queer dějinách na našem území (Fanel, 2000).

Po první vlně těchto gay časopisu můžeme sledovat druhou vlnu v cenzurou volnějším 60. letech. Ty ale neměly dlouhého trvání a první úspěšný a populární se začala dostávat do oběhu až ke konci 80. let. Tím se stal občasník *Lambda* s podtitulem *bulletin pro potřebu Sexuologického ústavu Praha*. V jeho šlépějích v průběhu 90. let vzniklo množství dalších jako *SOHO revue* v roce 1991, *Náš svět* v roce 2001 nebo specificky lesbické časopisy *Alia* (1996-1998) a *Promluv* (1993-1999) (Čuřín, 2022, str. 176-177).

Na tradici gay inzerátů k seznamování z prvních českých queer časopisů navázalo zmiňované *SOHO revue*, které obsahovalo gay a lesbické inzeráty. Následovalo *Gayčko*, vydáváno pod nakladatelstvím Princ Press mezi lety 1999 a 2001. Inzeráty v něm byly součástí oddělené sekce s názvem „Gay kontakt“. Dalším časopisem

obsahující seznamovací inzeráty v našem prostředí byl časopis *Alia* (z latinského *jiná*). Ten vycházel jako čtvrtletník pouze mezi lety 1996 a 1997. O rok později se totiž spojil s komerčně úspěšnějším lesbickým časopisem *Promluv* (Čuřín, 2022).

2.3 Využívání nových médií k seznamování

Jako první se v roce 1959 o využití počítače při procesu seznamování pokusili studenti Jim Harvey a Phil Fialer ze Stanfordu skrze projekt „Marriage Planning Service“. Sbírali dotazníky od 49 mužů a 49 žen, na něm byli otázky jako „Jsem extrovertní x introvertní“ nebo „Jsem trpělivý x netrpělivý“. Odpovědi přenesené do děrných štítků vložili do počítače IBM 650, který je spároval. Všichni účastníci projektu byli následně pozváni na večírek, kde Fialerovi a Harveymu mohli dát zpětnou vazbu. Výsledky ale byly neuspokojivé a v projektu dále nepokračovali (Bakarat & Farrell, 2013).

Termín „match“ není v terminologii seznamování novinkou vytvořenou Tinderem, ale naopak ho můžeme datovat do samotných počátků využívání počítače k seznamování. Ve stejném roce jako projekt „Marriage Planning Service“ vytvořili tři studenti z Harvardu Jeff Tarr, David Crump a Vaughan Morrill ve spolupráci s Douglesem Ginsburgem projekt „Operation Match“. Společně rozeslali studentům z Northeastern University dotazníky a od každého vybírali společně s odpověďmi i 3 dolary. Tyto peníze následně využili na vývoj softwaru pro počítač IBM 7090. Program následně zpracoval a spároval dotazníky přenesené do formy děrných štítků. Výstupem byl seznam jmen a telefonních čísel uspořádaný do párů. I přes některé nedostatky se projekt setkal s velkou spokojeností a tým v něm nadále pokračoval. Do povědomí široké veřejnosti se „Operation Match“ dostal v roce 1965, kdy se Morrill objevil v televizním pořadu „*To Tell the Truth*“. Po odvysílání jim bylo během následujícího půl roku zasláno přes 70 000 dotazníků a třídolarových poplatků. Firmu Compatibility Research, kterou během následujícího roku založili museli bohužel o pouhé dva roky později prodat. Důvodem byly výsledky průzkumu široké veřejnosti, které zmapovali nedůvěru uživatelů k seznamování skrze počítač (Hodgson, 2017).

Tři roky po prodání a zániku společnosti Compatibility Research se na druhé straně Atlantiku, ve Velké Británii, začaly objevovat v časopisu Observer reklamy na společnost „Dateline“. Jednalo se o nově založenou firmu Johna Pattersona, výrazné osobnosti v historii byznysu seznamování. Dateline byl narozdíl od Operation Match promován jako „vědecky ověřený“, byl s ním spojován uznávaný psycholog Tony Lake, který spolupracoval s Pattersonem již v redakci jeho časopisu *Singles*. To zřejmě stačilo Britům na to, aby byli ochotni zaplatit 45 liber za počítačem vygenerovaný seznam 6 jmen a telefonních čísel. Fungoval na podobném principu který vyvinuli jeho američtí předchůdci, tentokrát byl pouze byl na zpracování výsledků použit výkonnější počítač IBM System/3. Systém, přestože nebyl výrazně pokrokový, se dočkal velké obliby.

V roce 1977 magazín *Singles* zveřejnil, že Dateline přivedl k sobě již 10 000 párů, které uzavřely manželství. Měl velmi strategické načasování vzhledem k rozvodové reformě v Británii roku 1969, kdy se během následujících let razantně zvýšila rozvodovost a s ní i množství single lidí. V roce 1998, rok po Pattersonově smrti, byla společnost Dateline prodána a jejím novým vlastníkem se stala Columbus Publishing Group. Přes následné pokusy přesunout Dateline do internetového rozhraní, ale s minimem marketingu a reklamy neměla šanci uchytit se a upadla do zapomnění (Strimpel, 2017).

Samozřejmě žádná z těchto proto-seznamek neobsahovala žádné alternativy pro queer osoby. Na všech byla binární možnost u kolonky gender jako M nebo F a na nic ohledně sexuality se dotazník neptal. Automaticky byli jejich uživatelé spárování s opačným pohlavím.

Seznamovací aplikace nebyly zdaleka prvním způsobem využívání telefonu k seznamování. Začátek kultury takzvaných „rande naslepo“ můžeme hledat v 50. letech, kdy v britském Coln Valley. Lokální média zveřejnila informace o tom, že místní mládež v telefonní budce volá na náhodná čísla, a tímto způsobem se tam mladé páry dávají dohromady (Hodgson, 2017).

V roce 1985 se na obrazovkách britské televize objevil zcela nový formát zábavného televizního pořadu, který opět posunul způsob seznamování na novou úroveň. Jednalo se o pořad *Blind Date*, který dokázal na vrcholu své popularity k obrazovkám přilákat přes 18 milionů diváků. Historicky bylo seznamování veřejnou záležitostí už od dob

„Lonely Hearts“ inzerátů. Aspekt anonymity v nich i přesto hrál důležitou roli. S fenoménem dating shows se seznamování stalo formou zábavy pro velké publikum diváků. V případě, že účastník odešel ze soutěže bez úspěchu, měl navíc se získanou popularitou větší šanci navázat vztah v reálném životě (Hodgson, 2017). Blind Date byl pouze první z řady mnoha dalších dating shows, ať už to bylo na českých obrazovkách ve své době Rande, nebo dnes velmi populární reality shows na streamovacích platformách jako Too Hot To Handle na Netflixu nebo Love Island na Voyo.

První formou online datingu, jak jej známe dnes a která byla veřejně dostupná v roce 1984, bylo prostřednictvím BBS (Bulletin Board System), což je počítačový program umožňující uživatelům, kteří jsou připojeni na jednom modemu, mimo jiné sdílet informace, uskutečňovat privátní i skupinové konverzace nebo posílat elektronickou poštu. To vše 14 let před komercializací internetu (Peterka, 2005). Ve stejném roce společnost Matchmaker Network spustila 14 BBSek napříč jižními státy USA. Na nich si člověk mohl vybrat, zda chce používat platonické nebo romantické nastavení, a následně byl přesměrován do obdoby dnešních diskuzních fór. Služba byla účtována až po prvních tři a půl hodinách, a to ve výši 50 dolarů za sto hodin (Hodgson, 2017).

Největší pokrok v online seznamování zaznamenáváme až v roce 1997, kdy AOL (America Online), největší poskytovatel internetových služeb své doby, zpřístupnila funkci Instant Messenger. Ten se dočkal obrovského zájmu širokého okruhu veřejnosti po komerčním úspěchu filmu *Láska přes internet* (1998; rež. Nora Ephron), kde se hlavní postavy hrané Tomem Hanksem a Meg Ryan seznámí právě přes Instant Messenger. Tím se inspirovaly i další platformy jako Yahoo! Messenger v roce 1998 a o rok později MSN Messenger (Hodgson, 2017).

2.3.1. Využívání nových médií k seznamování queer osob

V roce 1999 se zprovoznila vůbec první online seznamovací platforma pro queer osoby, konkrétně pro gay a bisexuální muže, Gaydar. Tu založil jihoafrický pár Gary Frisch a Henry Badenhorst na iniciativu jejich kamaráda, který si stěžoval, že nemá čas poznávat nové lidi. Gaydar se brzo stal nejpopulárnější seznamkou pro queer muže.

Bohužel v současné době, ač stále aktivní a dokonce s telefonní aplikací, má problém se prosadit s konkurencí jako jsou aplikace Grindr nebo Hornet (Bloodworth, 2018). Do historie se ale minimálně zapsala popularizací termínu „gaydar“, který se dodnes používá v queer komunitě jako označení pro “údajnou schopnost díky intuici a dedukci rozpoznat, zda je někdo gay”⁶.

Na začátku 80. let také byly první pokusy o seznamování skrze video, kdy seznamovací agentury jezdili za svými zákazníky, natočili s nimi osobní „medailonek“, který následně zařadili do svého katalogu a pouštěli ostatním zákazníkům. Nejúspěšnější takovou agenturou byla Great Expectations, pojmenována podle knihy Charlese Dickens. Ta prostřednictvím svých 49 franšíz vytvářela zisky 65 milionů dolarů ročně (Hodgson, 2017).

Queer komunita vždy využívala zkratk, kódů nebo hesel ke vzájemné komunikaci, dříve ze strachu před vyzrazením jejich sexuální orientace, dnes pro zrychlení a zjednodušení konverzace. Jedny z prvních zkratk používaných při online komunikaci byly akronymy M4M (Men for men, muži pro muže) a W4W (Women for women, ženy pro ženy). Variace na tyto akronymy vidíme stále, například v gay komunitě kontroverzní MASC4MASC (Masculine for masculine, svalnatec pro svalnatce) vyjadřující maskulinního gay který má zájem pouze o jiné svalnaté muže. Nebo obdobně populární PIC4PIC (Picture for picture, fotka za fotku), běžný začátek konverzace na aplikaci Grindr, pokud spolu začnou komunikovat dva lidé bez fotografie v profilu (Hodgson, 2017).

Nezávazný sex, známý pod pojmem „McSex” popularizovaný editorkou Cosmopolitanu Lorraine Candy v roce 2003, zažívá díky seznamovacím aplikacím novou vlnu kulturního přijímání veřejností. Umožnil se tím přístup k dříve stigmatizovaným aktivitám, což ocenil určitý okruh uživatelů (Hodgson, 2017).

Internet vytváří prostředí pro seznamování jedinců, kteří do té doby měli s navazováním kontaktů potíže nebo pro jedince se specifickou sexuální preferencí. Za zmínku stojí online platforma, kterou v roce 2007 založil John Baku se vcelku

---

⁶ definice z Merriem-Webster slovníku

všeříkajícím názvem FriendswithFetishes (Hodgson, 2017). Ta se později přejmenovala na FetLife, a je dodnes největší online komunitou lidí s fetiši, čítající přes 10 milionů členů. Zde si mohou její uživatelé sdílet zážitky, fotky, tipy a dokonce pořádat společné akce, workshopy a večírky (Dahn, 2021).

Gay komunita nápodobně našla na internetu a seznamovacích aplikací mnohem bezpečnější prostředí pro jejich extrémnější sexuální záliby. Jeden z gay mužů se kterými korespondovala Nancy Friday (2014), Mitch, jí řekl, jak před příchodem internetu si naplňování svých sexuálních fantazií, ve kterých figuruje pouze jako anonymní „otvor“ pro jiné muže, mohl dovolit pouze sporadicky v některých erotických klubech. Teď ale díky online seznamkám a seznamovacím aplikacím může tyto aktivity provádět častěji, a při případných zdravotních komplikacích má možnost své sexuální partnery jednodušeji retrospektivně vyhledat a informovat je.

Seznamovací aplikace také otevřely brány sextingu, modernější a rychlejší období psaní si erotických dopisů v dobách minulých, teď obohacených o možnost přiložení ilustrativní fotky nebo videa. S ním ale jsou spojená mnoha nebezpečí, jako zneužití právě zmíněných fotografií a videí pro vydírání nebo zesměšnění na internetu, nebo prostor pro sexuální predátory, kteří se na nich často pohybují pod falešnou identitou a vyhledávají cíleně děti a jiné nezletilé uživatele.

Anonymita na internetu, a zejména na sociálních sítích a seznamovacích aplikacích, je všeobecně vnímána jako potenciálně velmi nebezpečná. Zvláště při rozhodnutí posílat někomu obnažené fotografie je důležité být opatrný a uvědomovat si, komu tyto materiály zasíláme. Je nezbytné dbát na to, aby v takovém případě nebyly viditelné snadno rozpoznatelné znaky, jako jsou tetování nebo mateřská znaménka, které by mohly umožnit zneužití nebo vydírání ze strany druhé osoby v konverzaci. Prevence internetové kriminality je v těchto případech klíčová a vyžaduje zvýšenou obezřetnost.

2.4 Seznamovací aplikace

Za účelem této práce jsem se rozhodl stáhnout a vyzkoušet nejpoblárnější české seznamovací aplikace. Vybral jsem cíleně Tinder a Badoo skrze fakt že se jedná o dvě nejrozšířenější, a Grindr a Zoe jakožto nejpoblárnější sexuálně vyhraněné aplikace u nás. Ty jsem následně doplnil přehledem dalších seznamovacích aplikacích a k závěru jsem chtěl představit i u nás dodneška populární gender-specifické queer online seznamky iBoys a iGirls. Na konci této kapitoly také popíšu nebezpečí spojená s využívání seznamovacích aplikací.

2.4.1 Kultura seznamovacích aplikací

Seznamovací aplikace jsou rychlým a praktickým způsobem, jak se kdekoliv a kdykoliv seznámit, najít kamarády, krátkodobé nezávazné interakce nebo dlouhodobé romantické vztahy. A to vše klidně z pohodlí postele, při čekání na objednávku ve fast foodu nebo při nezáživné hodině ve škole. A to vše jen za pomoci chytrého telefonu. Seznamovací aplikace navazují takto na technologicko-kulturní pokrok, který započaly seznamky před nimi. A dalších forem médií, které jim předcházely a následně byly popsány v předešlých kapitolách.

Geo-lokační seznamovací aplikace, známé také jako LBRTDA (Location-Based Real-Time Dating Applications) přenesly seznamování z čistě distanční podoby jako bylo posílání vizitek, psaní inzerátů nebo sezení u stolního počítače s připojením na internet, aby byla možnost s někým komunikovat přes seznamku, zpátky do reality. Aplikace jako Grindr nebo iBoys, které nabízí svým uživatelům podrobné informace o lokalitě jiných uživatelů, nebo jim nabízí možnost tuto lokaci sdílet. Tyto funkce přímo vyzývají k tomu, aby co největší část seznamování probíhala v realitě. Tento model funguje o to lépe právě na aplikacích určených pro queer muže. Můžeme tak usuzovat z výroků Milana Kovačiče, CEO společnosti Comic Latte⁷, které poskytl během

---

⁷ přední vývojářské firmy seznamovacích aplikací zaměřených na queer uživatele na světě, která byla založena v České republice

rozhovoru pro Forbes Slovensko v březnu roku 2023. Zde popisoval rozdílné používání seznamovacích aplikací mezi queer uživateli a uživatelkami: *“LBTQ+ ľudia si zakladajú viac na spoznávaní sa, písaní si. Veľa z nich ani nemusí hľadať vzťah, ale komunitu. Snažíme sa zameriavať na také funkcie, ktoré by im toto umožňovali. Nie je to len o zbieraní „matches“ (ľudí, ktorí sa k vám hodia, pozn. ed.) ako na Tindri. Zoe chceme orientovať aj na komunitu. Surge, určený preGBTQ+ komunitu, je úplný opak. Táto komunita je veľmi rýchla, viac zameraná na vizuál. Muži spolu idú von po hodine písania. Okrem toho je asi dvakrát väčšia, takže je náročné konkurovať, pretože tu už pôsobí veľa aplikácií.“* (Gulisová, 2023)

Téměř všechny seznamovací aplikace fungují na ověřeném modelu tří základních elementů profilu: fotky, textu a informací (McGlotten, 2013). Tyto tři informace jsou základními kameny každého profilu, ovšem nemusí být vždy odrazem reality. Jejich kombinací si uživatel vytváří do jisté míry pouze projekci sebe samého, svojí podobu, která mu přijde ideální pro rozhraní právě seznamovací aplikace. Vždy budou tyto informace pouze odrazem toho, co člověk jako takový je ochoten nebo co chce o sobě sdělit.

2.4.2 Tinder

Sean Rad, jeden ze zakladatelů této dnes nejpoblárnější seznamovací aplikace na světě říká, že Tinder, alespoň jeho interface, vždy vnímal jako hru (Hodgson, 2017). Je možné že právě tento „hravý“ aspekt mu přinesl takovou oblíbenost, že dnes má 75 milionů aktivních uživatelů s více než 30 miliony matchy každý den⁸. V Česku figuruje jako nejstahovanější seznamovací aplikace ze všech, aktuálně⁹ figuruje na druhé pozici v kategorii Lifestyle (za Pinterestem) a 84. na celkovém žebříčku.

Tinder založil Rad společně se svým spolužákem Justinem Mateenem v roce 2011 se záměrem udělat ze seznamování zábavnou aktivitu a tím omezit přirozený stres, který je s ním spojovaný (Stampler, 2014).

---

⁸ statistiky k roku 2023

⁹ ke dni 27. července 2023

Tinder narozdíl od své konkurence na poli seznamovacích aplikací navíc nedává svým uživatelům výběr v podobě katalogu všech uživatelů, ale vždy ukáže pouze jeden profil. Nabízí se poté dvě možné akce: projevení zájmu posunutím profilu palcem doprava (*swipe right*) nebo odmítnutí posunutím doleva (*swipe left*). Možnost návratu k profilu a změně rozhodnutí je umožněno pouze po uhrazení poplatku. Pokud uživatel projevil zájem osobě formou *swipe right* a ona jemu/jí také, aplikace ohlásí, že získali shodu (*match*) a přesune je do společné konverzace.

Filtrování zobrazených profilů je možné nastavit podle pohlaví (muže, ženy nebo „všechny“), vzdálenosti a věku. Pokud si uživatel platí exkluzivní Tinder Gold funkce, může mu aplikace filtrovat ostatní i podle informací, jako jsou měsíční znamení, preferovaná strava, úroveň vakcinace na covid-19 nebo podle informace, jak často někdo kouří cigarety. Tinder cíleně nemá filtry založené na výšce, váze nebo rase, protože takové filtry se u konkurenčních aplikací setkávají s ostrou kritikou (Brown, 2020).

Tinder je jedinou ze skupiny těch nejpobulárnějších seznamovacích aplikací, která svým uživatelům nepovoluje posílání fotografií. Tinder uvedl (Edward, 2022), že je k tomu vedla potenciální hrozba spamování a posílání nevyžádaného explicitního obsahu, jak se tomu děje u konkurence.

U aplikace Tinder se také sleduje jiný aspekt její „hravé“ povahy, a to sice fenomén, kdy se ze „swajpování“ stává skupinová aktivita, ať už na rodinné oslavě nebo při kamarádské sešlosti (Hodgson, 2017).

2.4.3 Grindr

V gay komunitě panují převážně názory, že přes Tinder se hledají vztahy a přátelství, přes Grindr nezávazný sex a milenci. I když se najdou i jedinci, kterým se podařilo najít na Grindru úspěšný dlouhodobý vztah, jeho funkce a uživatelské prostředí jsou přizpůsobené ke kultuře nezávazného sexu¹⁰.

---

¹⁰ také známý jako “hook-up”

Podle průzkumu Nancy Friday (2014) jsou homosexuální muži neaktivnější uživatelskou skupinou seznamovacích aplikací v rámci hledání nezávazného sexu. Za nimi figurují heterosexuální muži a lesbické ženy, a u heterosexuálních žen si všimla nejvíce romanticky a vztahově zaměřených inzerátů a profilů.

Grindr byl uveden na trh v roce 2009 (Kincaid, 2009) a je bezkonkurenčně nejpopulárnější specificky queer seznamovací aplikací se zhruba 13 miliony měsíčních uživatelů¹¹. V Česku se ocitá na 26. místě v sekci „Social Networking” na App Store¹². Revoluční funkcí bylo bezpochyby plné využití tehdy nových geolokačních funkcí chytrých telefonu, kdy při komunikaci s dalšími uživateli se nabízela možnost sdílet svojí přesnou polohu.

Grindr funguje na bázi otevřeného rozhraní, ve kterém se zobrazují všechny profily ve formě mřížky. Je tedy možné se kdykoliv k libovolnému profilu vrátit a navíc má možnost jeho uložení do sekce „favorites”. Profily se zobrazují v pořadí podle vzdálenosti od lokace uživatele a následně si každý uživatel může nastavit filtry z rozsáhlé nabídky, které jsou navíc bezplatné. Od roku 2020 sice v nabídce filtrů není možné filtrovat podle rasy (Brown, 2020), stále se ale nabízí filtry podle věku, preferované sexuální pozice, tribe¹³, body type, výšky, váhy nebo podle toho co hledají. Uživatel si při vytváření profilu definuje, zda hledá pouze psaní, schůzky, kamarády, vztah nebo „right now” („hned a teď”, myšleno v sexuálním kontextu).

Uživatelé mají dva způsoby, jak s někým navázat kontakt. Prvním je přímo napsat. V tomto Grindr nijak neomezuje svoje uživatele, může na něm napsat kdokoliv komukoliv. Tímto systémovým nastavením bohužel dochází k situacím, kdy lidem přicházejí nevyžádané explicitní fotografie a videa. K tomu dochází i když má Grindr vyplnitelný údaj v profilech, ve které uživatel uvádí, zda má zájem o NSFW¹⁴ obsah.

---

¹¹ Interní data Grindru ke dni 31. března 2023, dostupné z: <https://investors.grindr.com/overview/default.aspx>

¹² Odpovídá stavu ke dni 24. července 2023

¹³ Tribes jsou subkomunity charakterizované primárně jejich vzhledem - například „twink” je konvenčně hubený, holý a celkově mladistvě vypadající nebo „bear” bude naopak vyšší, s břichem a výrazně ochlupený

¹⁴ Not Suitable For Work, obecně bráno jako označení obsahu nevhodného pro otevření na veřejnosti

Druhým způsobem je takzvané „tapování“. U každého profilu je symbol ohně. V něm se po přidržení ukrývají tři další ikony - dialogová bublina s textem „Hi“ (symbolizující zájem o všeobecnou konverzaci), ohýnek (symbolizující hlubší zájem) a fialový d'áblík (symbolizující zájem o „right now“). Po kliknutí na jednu z těchto ikon se tomuto uživateli ukáže, že byl označen a může „tap“ vrátit nebo rovnou zahájit konverzaci.

2.4.4 Badoo

Badoo byla spuštěna jako Facebooková aplikace pro komunitní hry a kvízy založena ruským podnikatelem Andreyem Andreevem v roce 2006. Podařilo se jí zůstat relevantní i do dnešní doby díky zavedení mobilní aplikace v roce 2017 a soustředěním se na méně obvyklé trhy jako jsou kontinentální Evropa a Jižní Amerika (Sergeev, 2019). V Česku je aktuálně čtvrtou nejstahovanější aplikací na App Storu v sekci Lifestyle¹⁵. V roce 2016¹⁶ měla základnu 60 milionů aktivních uživatelů¹⁷.

Aplikace funguje na podobném principu jako Tinder, jejím primárním rozhraním je sekce „Encounters“ na které se zobrazuje vždy jen jeden profil. Badoo má také jako Tinder i druhou sekci zobrazování profilů skrze volný výběr. Tato funkce umožňující kontaktování profilů bez nutnosti „match“ je ovšem omezena platební bránou, dělající z placené verze Badoo hybrid mezi Tinderem a Grindrem. Ve volném rozhraní uspořádaném podle vzdálenosti uživatelům se bezplatně dají dávat ostatním uživatelům „srdíčka“ - obdoba tapů z Grindru. Vám, jako uživateli se ukáže, že jste získali od někoho „srdíčko“, ale aby jste viděli od koho konkrétně, musíte zaplatit za prémiovou verzi aplikace.

Z mého uživatelského zážitku jsem si také všiml, že přestože Badoo má širokou nabídku funkcí pro queer osoby, tak po její uživatelské stránce se jedná o jednu z méně

---

¹⁵ odpovídá stavu ke dni 24. července 2023

¹⁶ aktuálnější údaje nejsou dostupné

¹⁷ údaj dostupný z: <https://www.datingsitesreviews.com/staticpages/index.php?page=Badoo-Statistics-Facts-History>

propracovaných seznamovacích aplikací. Po instalaci a spuštění Badoo jste automaticky dotázáni, zda se identifikujete jako male / female / another gender, s tím, že tato třetí kategorie je ve výrazně menší a méně výrazném fontu. Možnost „another gender” má následně velmi širokou nabídku pohlavních identit, bohužel se nedá vepsat nějaká specifická, kterou by uživatel případně chtěl. Následně se dosti zmatečně aplikace zeptá, jestli si budete přát zobrazovat mužské nebo ženské profily. Není možné zaškrtnout obě možnosti, a zároveň si tedy nejsem jistý tím, do jaké kategorie bude takový uživatel po zvolení z nabídky “Another gender” zařazen pro ostatní, pokud je filtr nastavený takto striktně binárně. Toto mohou její uživatelé vnímat s rozpaky, především pokud bereme v potaz, že při nastavení jednoho z binárních genderů se vás aplikace na sexuální preferenci neptá, a její základní nastavení je zobrazit všechny profily opačného pohlaví.

Pro nastavení preference musíte do nastavení a i tam se vám objeví možnost “I’m interested in guys / girls / both” místo mnohem lépe podané variace na totéž na Tinderu “Show me men / women / everyone”, která je více inkluzivní a méně založená na binárním konceptu genderu. Po nastavení genderu a jména / nicku je uživateli zobrazena nabídka tří možností toho, co hledají: here to date, open to chat a ready for a relationship. Opět je možné vybrat pouze jednu z možností.

2.4.5 Zoe

Není náhodou, že právě české sapfické¹⁸ ženy si oblíbily aplikaci Zoe natolik, že je to u nás nejpoblárnější specificky ženská seznamovací aplikace, na 147. místě v žebříčku “Social Networking” aplikací na App Store¹⁹. Zoe je totiž jednou ze tří aplikací tohoto druhu vyvinutých českou technologickou společností SRTV skrze Cosmic Latte, jejich divizi zaměřenou na aplikace pro LGBTQIA+ uživatele (Gulisová, 2023). Dalšími dvěma jsou Surge a Grizzly, obě zaměřené na queer muže. Zoe od svého uvedení na trh v roce 2017 si získala více než 3.9 milionu registrovaných uživatelk²⁰ a

---

¹⁸ hyperonymum všech kategorií žen milující jiné ženy

¹⁹ údaj ke dni 24. července 2023

²⁰ údaj z oficiálních webových stránek Zoe, dostupné z: <https://zoeapp.co/#about>

díky tomu se stala druhou nejpoblárnější seznamovací aplikací pro queer ženy na světě po aplikaci HER, která má více než 10 milionů registrovaných uživatelů²¹.

Zoe funguje na stejném principu jako Tinder se dvěma způsoby používání, "svajpování" uživatelů nebo zobrazení všech profilů skrze placenou verzi. Nabízí tři možnosti toho, co uživatelky mohou vyhledat, a to sice randění, kamarádství nebo vztah. Jediné filtry, které aplikace poskytuje jsou na vzdálenost, věk a zobrazování pouze verifikovaných profilů.

Zoe nemá při porovnání s Tinderem nebo Badoo žádné unikátní funkce, dá se ale považovat za ideální aplikaci pro uživatelky, které se chtějí seznámit jen a pouze se ženami.

2.4.6 Další seznamovací aplikace

Seznamovacích aplikacích je nepřeborné množství. Výše zmíněný Kovačič ve svém rozhovoru také zmínil fakt, že na poli těchto aplikací je mnohem jednodušší vyvíjet aplikace pro queer ženy, protože tento trh není tak přehustěný a nemá jen jednu etablovanou rozšířenou aplikaci, jako je tomu v případě aplikací pro queer muže s Grindrem.

Jak bylo také již zmíněno, společnost Cosmic Latte mimo Zoe i další dvě aplikace, Surge a Grizzly.

Surge má uživatelskou základnu skoro pěti a půl milionu uživatelů, Grizzly přes milion²². Surge přejal stejnou uživatelskou skupinu jako má Grindr, všeobecně queer muže, a nabízí jim rozhraní obdobné tomu, které nabízí například Tinder. Grizzly míří na specifickou skupinu gay mužů spadajících do kategorie takzvaných „medvědů“ (bears).

---

²¹ údaj z Forbes článku, dostupné z: <https://www.forbes.com/health/dating/her-dating-review/>

²² údaje z oficiálních stránek Cosmic Latte ke dni 25. července 2023, dostupné z: <https://www.cosmiclatte.com/>

Mezi další populární seznamovací aplikace mířené na queer muže, které ovšem nejsou tak prominentní na české trhu, jsou Scruff (přes 20 milionů uživatelů²³, populární primárně ve Velké Británii a Kanadě²⁴, kombinuje funkce Tinderu a Grindr), Jack'd (od stejných vývojářů jako Scruff, 5 milionů uživatelů²⁵, zaměřena primárně na poc²⁶ muže (Katz, 2021)), Hornet (který funguje primárně jako sociální síť a streamovací platforma, sekundárně jako seznamovací aplikace) a Blued (nejrozšířenější seznamovací aplikace pro queer muže v Asii s více než 40 miliony uživatelů²⁷).

Mimo zmíněné Zoe a HER existují i další seznamovací aplikace určené specificky pro queer ženy, jako jsou Fem, Lesly nebo jedna z mnoha aplikací spadající pod společnost Cupid Media vytvářející seznamky pro niche uživatele, PinkCupid. Žádná z těchto aplikací ovšem není dosud dostupná na českém App Store.

2.4.7 iBoys a iGirls

Tyto dvě platformy začaly pouze jako online seznamovací weby, což dnes považujeme jako předchůdce seznamovacích aplikací. Seznamovací weby ale i dnes mají své místo na trhu a z mého průzkumu s nimi má i většina mladých queer osob u nás zkušenosti. Proto jsem se rozhodl je zahrnout, představit a porovnat jejich funkčnost se seznamovacími aplikacemi, které se snaží nahradit jejich místo v kyberprostoru seznamování.

Seznamka iBoys byla založena v roce 2006 a v roce 2020 ji stále pravidelně navštěvovalo 25 tisíc uživatelů (Hudec, 2020). Seznamka iGirls byla založena o dva roky později než její mužský ekvivalent. Tyto dva servery se od sebe uživatelským prostředím vůbec neliší. Při zakládání profilu vyplňují uživatelé a uživatelky na obou serverech v zásadě podobné informace.

---

²³ údaj z oficiálních stránek Scruff

²⁴ podle pozice v žebříčkách v AppStoru, dostupné z: <https://www.similarweb.com/app/app-store/380015247/statistics/#ranking>

²⁵ údaj z oficiálních stránek Jack'd

²⁶ poc = person of color

²⁷ údaj z oficiálních stránek Blued

V porovnání se seznamovacími aplikacemi mají tyto dva servery výrazně širší nabídku údajů k vyplnění, včetně více intimních informací o uživateli nebo uživatelce. Všechny tyto informace jsou ale dobrovolně vyplnitelné, stejně jako nahrání fotky na profil.

Uživatelské rozhraní těchto webů je obdobné tomu na Grindr, tedy otevřené s přehledem všech profilů, kterým můžete bez omezení napsat a můžete jim poslat i soubory z počítače, včetně fotek. Zobrazené profily se dělí do tří sekcí: nové profily, v okolí²⁸ a online. Vedle konverzací v jednom na jednoho ale weby nabízí i možnost komunitního open chatu, kam píšou všichni uživatelé současně. Tato konverzace je ale monitorována a není v ní povoleno používat nadávky nebo nabízet sexuální služby.

Na facebookové stránce serveru iBoys se v roce 2013 objevil příspěvek ohlašující pilotní verzi jejich doplňkové mobilní aplikace²⁹. Ta nefunguje bez připojení k již existujícímu profilu na tradiční desktopové verzi iBoys. Aplikace samotná kopíruje funkce, které nabízí Grindr.

2.5 Rizikovost seznamovacích aplikací

Uživatelé a uživatelky seznamovacích aplikací mohou občas vnímat jako nejhorší možnou situaci to, když při osobním setkání v kavárně s osobou, se kterou si psali, potkají někoho, kdo se vizuálně naprosto nepodobá svému profilu. To ovšem není jednou z největších hrozeb, které mohou nastat.

Při tradičních způsobech seznamování v baru nebo tanečním podniku, se ještě v 70. letech Británii objevovali inkognito policisté, kteří cíleně chodili do podniků známých pro fakt, že se tam seznamují gay muži a byly zatýkáni, pokud jim tam někdo nabídl společně strávenou noc (Hodgson, 2017). Dnes se podobné události odehrávají například v Egyptě, kde si policisté a místní gangy zakládají falešné účty na aplikacích

---

²⁸ pokud povolíte trackování polohy počítače prohlížečem

²⁹ dostupné z:

<https://www.facebook.com/media/set/?set=a.10151872688489709.1073741828.77819879708&type=3>

WhosHere a Grindr. Jejich prostřednictvím navazují kontakt s queer jedinci, se kterými se následně setkají a uvězní je. Tito policisté následně queer osoby vyslýchají a vytváří jim na aplikacích falešné účty, kde se pomocí různých grafických editorů snaží vytvořit sexuálně explicitní fotografie zadržného. Takové materiály jsou následně použity jako „důkazný“ materiál pro trestní stíhání za prostituci. V případě gangů jsou queer lidé zesměšňováni a vydírání například skrze nucení natáčet videa, kde se „přiznávají“ k prostituci (Shibab-Eldin, 2023).

Seznamování queer lidí skrze média se vždy potýkalo s nástrahami. Například v roce 1920 se v britském časopisu *The Link* rozšířila rubrika *Lonely Hearts* inzerátů na tři kategorie - „Ladies“, „Soldiers and Sailors“ a „Civilians“. Nejen že se tím otevřela možnost ženám, šířit své inzeráty beze studu, ale časopis také tisknul queer-coded inzeráty, které obsahovaly znění typu: „Lolauš“ ... „24“ ... of an „intensely musical“ and „peculiar temperament“ ... „looking for many years for tall, manly Hercules“. Na takové inzeráty ovšem byly hlášeny stížnosti policii a ta následně tvůrce těchto inzerátů, včetně redaktorů časopisu, který se rozhodl je publikovat, stíhala za „gross indecency“ (Hodgson, 2017). Tento typ trestního činu byl aplikován na sexuálně aktivní homosexuální muže a ve Spojeném Království se zrušil až v roce 2004³⁰.

2.6 Queer seznamování během pandemie COVID-19

Rozšiřování pandemie COVID-19 po celém světě vedlo k zavedení mnoha opatření a zároveň narůstající opatrnosti všech členů společnosti. I když tato opatření byla vnímána jako v nejlepším úsudku s ohledem na zdraví všech ve společnosti, nabízela se otázka psycho-sociálního dopadu na jednotlivce, a o to výrazněji na queer jedince (Brennan et al., 2020).

Jedním z prvních opatření bylo zavedení karantén, jejichž přímým účelem se stala sociální izolace jedince. Následkem toho se výrazně zvýšila online aktivita lidí, zejména u adolescentů ve věku 13-17 let (Vokál, Šmahel & Dědková, 2021). Nejen že vzrostl

---

³⁰ informace získané ze stránek organizace Stonewall, odkaz v seznamu zdrojů

zájem o online nakupování nebo vzdělávání³¹, ale kvůli absenci možností se socializovat přirozeným způsobem, byli lidé donuceni více využívat sociální sítě a seznamovací aplikace. V důsledku toho se začaly vytvářet „internetové vztahy“, které se do fáze společné schůzky v reálném světě dostávaly výrazně později než před pandemií. Fenoménu online vztahů navíc podpořil fakt, že docházelo k uzavírání kulturních a restauračních zařízení. Zároveň byla i omezení ohledně trávení volného času venku nebo cestování mimo okres. Všechny zmíněné faktory hrály svoji roli při vzestupu popularity setkávání se v online prostoru přes videohovory.

V důsledku pandemických opatření se zároveň u mladých lidí rozšířil sexting (o 10% u chlapců a 2% u dívek) a vzájemné posílání sexuálně explicitního obsahu jakým jsou nahé fotografie a videa (napříč mladými ze 23% na 27%) (Gassó et al. 2021).

Mluvčí seznamovací aplikace Tinder řekl magazínu People, že rekord v aktivitě zaznamenali dne 29. března 2020. To byla doba kdy mnoho zemí na světě výrazný zasáhla pandemie COVID-19 a mnoho z nich již bylo v karanténním stavu. Ten den se na Tinderu uskutečnilo více než tři miliardy „swajpů“. Zaznamenali také výrazný vzrůst počtu uživatelů ve věkové skupině mladých dvacátníků a pozorovali, že průměrná délka konverzace se prodloužila oproti předešlým letům o 32% (Hahn, 2021).

Seznamovací aplikace byly i před covidovou pandemií velmi populární v queer komunitě. Podle průzkumu z let 2019 a 2020 téměř polovina LGBTQIA+ jedinců mezi lety 18 a 29 lety a více než polovina queer dospělých má zkušenosti se seznamovacími aplikacemi (Anderson, Vogels & Turner, 2020). Aplikace Grindr, Hornet a Scruff svým uživatelům během prvních měsíců covidové pandemie při přihlášení zobrazovaly informace ohledně prevence. V nich projeví nejen starost o fyzické zdraví svých uživatelů, ale také o jejich psychiku, proklamující toto období jako velmi náročné a že by jejich zájem měl směřovat v péči o své mentální zdraví (Duffy, 2020). To ale nezabránilo uživatelům Grindru i nadále vyhledávat sexuální partnery (O’Hanlon, 2020).

---

³¹ informace z ČSÚ, dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/jidlo-z-restauraci-si-online-objednava-o-polovinu-vice-lidi-nez-loni>

Covidová opatření v podobě izolace doma můžou mít výrazně traumatictější následky pro queer jedince, jejíž rodina nedokázala přijmout jejich sexualitu nebo pohlavní identitu. Tito jedinci, kteří si zvykli před covidem trávit čas v jejich „choden families” najednou museli opět trávit čas s lidmi, se kterými se necítí komfortně.

Stejně tak uzavření volnočasových institucí jako jsou queer bary nebo kluby měly negativní dopad na pospolitost komunity. Skupinová zábava tohoto typu se musela tedy přesunout do rovin ilegality, a to klidně i v případě večírků v „rodinné” společnosti u někoho doma.

3 Metodologická část

3.1 Metodologie výzkumu

Pro účely zjištění co nejautentičtějších informací o zkušenostech českých queer jedinců na seznamovacích aplikacích během pandemie COVID-19 jsem se rozhodl pro formu polo-strukturovaných rozhovorů. Ty dávaly možnost respondentům možnost se volně vyjádřit a rozprávět se, ale stále jsem od každého z nich dokázal získat informace ohledně stejných témat, které jsem si předem určil v záchytných otázkách.

3.2 Výzkumné otázky

Cílem práce bylo získat od respondentů informace ohledně jejich aktivity, zkušeností a názorů na seznamovací aplikace. Zároveň byly otázky koncipovány tak, aby šlo následně porovnávat případná rozdíly mezi respondenty v návaznosti na jejich věk nebo lokalitu či jiná specifika.

Na začátku každého rozhovoru jsem se ptal, s jakými aplikacemi mají zkušenost, v kolika letech je začali aktivně používat a za jakým účelem si na nich vytvářeli své profily a zda jejich hlavní motivací bylo hledání kamarádství, vztahů, nezávazného povyražení nebo něčeho jiného.

Následně navazovaly otázky mířené na samotné funkce aplikací, především ohledně používání filtrů, co je pro ně rozhodujícím faktorem (fotka, popis, údaje) ke kontaktování jiného profilu a zda se to v různých aplikacích liší, a jak vnímají propojování seznamovacích aplikací s jinými platformami jako jsou Instagram nebo Spotify. Zajímalo mě také, zda koncipují své profily různě napříč platformami. Tyto otázky jsem pokládal s tím, že díky odpovědím budu schopen lépe posoudit, jak jsou

jednotlivé aplikace vnímány jejich uživateli a co jsou ně jejich nejzásadnější elementy.

Poté jsem se ptal na otázky týkající vnímání společenských stigma ohledně seznamovacích aplikací a jaká vnímají nebezpečí spojená s jejich používáním, případně jestli oni sami mají s nějakým zkušenosti. Zároveň zda využívají nějakých kroků nebo poček pro omezení takových nebezpečí. Tyto otázky byly pokládány za účelem zjištění aktuálního statusu mezi queer lidma ohledně využívání seznamovacích aplikací, jaká jsou dle nich reálná nebezpečí spojená s jejich využíváním a nakolik vážně tyto nebezpečí berou.

Následně mě zajímalo jaké návyky respondenti na používání seznamovacích aplikací, ať už aktivně při kontaktování a komunikaci s lidmi nebo pasivním prohlížením. Toto mi bylo potom zásadní pro porovnání se změnou jejich návyků během covidu a jestli ta změna se zachovala i do současnosti. Zajímalo mě i jestli se frekvence používání mění v závislosti na lokalitě nebo specifickém období. Tuto otázku jsem si pokládal pro zjištění i jiných vnějších faktorů ovlivňující aktivity na aplikacích než byly pandemie a s ní spojená opatření.

Pak jsem přešel k otázkám spojených s pandemií COVID-19. Ověřil jsem si, zda aktivně aplikace používali během ní (i když to bylo jedním z kritérií už pro jejich zahrnutí do výzkumu) a následně jsem se ptal více otevřenou otázkou, co všechno se během COVIDu změnilo. Čas strávený na aplikacích, zda začali dávat větší váhu informacím s pandemií spojených (očkování, testování) v profilech jiných uživatelů, zda se následná reálná setkání zásadně lišila od těch před pandemií a podobně. Následně jsem se i zeptal na stav jejich aktivity na seznamovacích aplikacích v posledním roce od konce všech opatření, jestli to mělo nějaký efekt na ně až do dneška.

Na závěr jsem se zeptal všech respondentů, jestli by nechtěli něco dodat nebo je napadlo něco v průběhu rozhovoru, k čemu jsme se nedostali.

3.3 Výběr respondentů

Vzhledem k vcelku citlivé povaze tématu této bakalářské práce jsem respondenty vyhledával mezi svými známými, kamarády mých známých a v kruzích na sociálních sítích, ve kterých se pohybují otevřeně queer lidé, jako je queer spolek Univerzity Karlovy, Charlie.

Zároveň byl výběr respondentů ovlivněn snahou obsáhnout ve výzkumné části co nejširší demografii queer osob. Předem jsem si ovšem určil, že budu primárně vyhledávat homosexuálně, bisexuálně nebo pansexuálně orientované cisgender osoby. Téma seznamování trans nebo jiných queer osob mi přišlo příliš ambiciózní zahrnout do formátu bakalářské práce s již určenou skupinou uživatelů. Věřím, že věnování se tomuto tématu si zaslouží širší prostor, než jen například jedna podkapitola v už tak dělkou nepříliš rozsáhlé práci. Výběr respondentů byl tedy ovlivněn lokalitou, věkem, sexuální orientací a pohlavím.

Také museli účastníci naplňovat předpoklad toho, co jsem si dával za cíl výzkumu, tedy zjistit autentické a reálné zkušenosti a názory lidí, kteří seznamovací aplikace využívali před, během pandemie a po ukončení všech opatření v květnu roku 2022. Výběr respondentů se tedy omezil na takové, kteří aktivně využívali seznamovací aplikace ve všech třech těchto obdobích.

3.4 Průběh výzkumu

Největší problém nastal při vyhledávání queer žen pro tuto práci. I přes mé největší snahy a kontaktování více než patnácti žen jsem byl schopen se domluvit na rozhovoru pouze s jednou, která vyhovovala kritériím pro tento výzkum. Ostatní buď neměly žádné zkušenosti se seznamovacími aplikacemi, nebo je používali velmi krátce, nebo je přestali používat ještě před pandemií. To se ale dá brát už jako faktor k otázce zda queer ženy mají jiné návyky na používání seznamovacích aplikací a seznamování, o kterých mluvil Kovačič (Gulisová, 2023).

Se všemi šesti respondenty proběhly rozhovory v průběhu července 2023, a to sice na různých lokacích po Praze, které byly pro ně ideální, nebo skrze videohovory přes Google Meet. Všem byl dopředu poslán informovaný souhlas, který obsahoval informace ohledně toho kdo jsem, co je cílem výzkumu, jak bude naše spolupráce probíhat a varování ohledně citlivosti tématu výzkumu. Všichni respondenti mi následně poslali tyto souhlasy zpět vyplněné nebo učinili tak při setkání na místě. Součástí informovaného souhlasu bylo i vyplnění údajů ohledně jejich jména, preferovaných zájmenech, orientaci, bydliště (na rovině názvu města / obce) a kontaktu (telefonní číslo / e-mailová adresa).

Rozhovory probíhaly v přátelské atmosféře, čemuž dopomáhal fakt, že téměř všichni respondenti mě buď již znali nebo o mě minimálně slyšeli. Na začátku jsem všem zopakoval informace ohledně výzkumu, řekl jim že já osobně nemám z akademického a výzkumného hlediska žádné právo ani motivaci soudit je za cokoliv spojeného s jejich aktivitou na seznamovacích aplikacích a jejich názory. Zároveň jsem je informoval o tom, že z našeho hovoru bude pořízen zvukový záznam, který ale nebude šířen a ani reprodukován jinak, než pro účely této práce. Všichni respondenti si zároveň na konci rozhovoru mohli vymyslet pseudonym v rámci zachování anonymity.

4 Empirická část

4.1 Profily respondentů

4.1.1 David

Davidovi (on/jeho) je 28, je gay a žije aktuálně v Praze, i když původně pochází z většího města na jižní Moravě. Má vystudovanou průmyslovku a nyní pracuje v bance. Aktuálně žije ve spokojeném vztahu, který začal během druhé vlny covidu, a ve kterém je mu mnohem lépe než v těch předešlých (o zdůraznění tohoto faktu mě poprosil při našem rozhovoru). S aktuálním partnerem se potkal na Instagramu. O své homosexualitě mluví otevřeně a má velkou skupinu queer přátel. Podle něj, pokud je někdo gay a žije v České republice, tak je mu předurčen život v Praze, neumí si představit seznamování ani život mimo ni. Má zkušenost s aplikacemi Tinder a Grindr, a ještě před nimi používal seznamky NaKluky.cz a iBoys.

4.1.2 Šimon

Šimonovi (on/jeho) je 21, je gay a žije v malé vesnici na Moravě s obyvatelstvem méně 5 tisíc. Pracuje aktuálně v bance v okresním městě, ve které ovšem plánuje v blízké budoucnosti skončit a začít studovat jazykový obor na vysoké škole v Brně. Jeho poslední vztah našel na aplikaci Grindr a trval do ledna 2020, tedy do úplného začátku pandemie. Mimo Grindr má zkušenosti ještě s Tinderem a seznamkou iBoys, kterou používal v počítačové i mobilní variantě. Seznamovací aplikace bere spíše jako hru, hlavně v případě Tinderu, kde sice tráví dost času „svajpováním“, ale málo-kdy si s někým na něm ve finále napíše.

4.1.3 Viktor

Viktorovi (on/jeho) je 22 let, identifikuje se jako bi-curious homosexuál a celý život strávil v Praze. Uživatelem internetových sezonek se stal již ve 13 letech, na Grindru byl aktivně od 14. Díky tomu přinesl do této bakalářské práce perspektivu někoho, kdo se dle svých slov stal aktivní částí gay komunity možná dřív, než by jeden řekl, že je vhodné. Aktuálně má snoubence, přesto je ale stále aktivním uživatelem seznamovacích aplikací.

4.1.4 Oliver

Oliverovi (on/jeho) je 37, je gay a žije a pracuje jako vysokoškolský pedagog v Brně, kde i žije. Tam žije i se svým partnerem, se kterým je ve vztahu od února 2016. I přesto je ale do teď pasivním uživatelem seznamovacích aplikací, primárně za účelem sledování lokálních queer komunit při cestování. Pro tuto bakalářskou práci je významnou součástí kvůli jeho zkušenostem a vzhledu do gay komunity a jejího fungování v průběhu posledních 20 let.

4.1.5 Samuel

Samuelovi (on/jeho) je 24 let, je gay a žije střídavě ve třech radikálně odlišných místech. Velkou část svého volného času tráví s maminkou v obci v jižních Čechách ve které vyrůstal, která čítá méně než 2 tisíce obyvatel. Potom během studia na vysoké škole začal trávit čas v rodinném bytě v Českých Budějovicích. Aktuálně tráví i spoustu času v bytě svého přítele v Praze. Má tedy bohaté zkušenosti se seznamováním v různých prostředích.

4.1.6 Evelýna

Evelýně (ona/její) je 22, je bisexuální žena a žije v malé vesnici na Moravě s méně než 3 tisíci obyvateli. Jedním z hlavních důvodů pro založení si profilů na seznamovacích aplikacích označila zájem o navázání kontaktu s dalšími queer ženami, protože ve svém okolí žádnou queer komunitu nemá. Zmiňuje se ovšem o události v jednom blízkém větším městě (11 tisíc obyvatel), ve kterém se uskutečnila akce právě pro lokální queer komunitu s vernisáží obrazů a projekcí dokumentárního filmu. Vzpomíná na tuto akci jako příjemné připomenutí, že i v této části Republiky jsou desítky queer osob nebo minimálně lidí, kteří jsou allies³². Pracuje full-time ve zverimexu a používá seznamovací aplikace čistě v digitální rovině, nikdy se totiž s nikým z nich nesešla v reálném životě. Pro tento výzkum se stala zásadní součástí pro fakt, že je jeho jedinou ženskou respondentkou.

---

³² Straight Ally je termín používaný pro ne-queer osobu, která ale hájí práva queer osob

4.2 Výsledky výzkumu

4.2.1 Důvod pro stáhnutí aplikací

Nejvíce různorodou kategorií odpovědí byl samotný důvod pro stáhnutí seznamovací aplikace nebo vytvoření profilu na seznamce, a s tím spojený cíl jejich využívání. Bylo zároveň velmi obvyklé, že se jejich uživatelem stal někdo za jedním účelem, ale ve finále tam našli něco úplně jiného. To je příklad Daniela, který si dělal profily na seznamkách za účelem nalezení partnera, ale brzy přišel na to, že dobrý kamarád je často cennější než partner: „*No tak jako to bude určitě v tom, že jsem si jako někoho hledal (V: „Jako vztahově?“ D: „Ano, vztahově“) a nechtěl jsem být sám a a vlastně jako upřímně mi ten, no, já jsem začal na iBoys a vlastně jako když mi bylo 17 a vlastně jako tam jsem objevil úplně jiný svět, ten svět gay a na té aplikaci jsem si našel lidi kteří řeší podobné problémy jako třeba já takže v tomto mi to jako dost možná udělalo i snažší že jsem v tom nebyl sám a jako hned jsem tam poznal jako týpka, který byl totálně moje teta, když to takhle vezmu, no a vlastně s tím světem mě totálně seznámil, takže takže jako vlastně jsem tam hledal primárně kamarády s tím že jsem si říkal ale že třeba by se z toho něco takhle z toho jako takhle se vyklube.“*

Nakonec se ale Danielovi podařilo sehnat napříč seznamovacími aplikacemi velkou část svých přátel: „*Když si vezmu to prvotní, to jádro (kamarádkské skupiny) jako (mám) z Grindrů, z Tindrů, z Instragramu a ze života no.“*

Viktor naopak si původně stahoval seznamovací aplikace jen a pouze za hledáním nezávazného sexu: „*Čistě pudová. Čistě sexuální. Rozhodně jsem tam nechtěl hledat přítele.“ (Vo: „Ani kamarády?“) „Tak, kamarádů jsem měl spoustu haha ne, tak samozřejmě, to jsem schopnej jako úplně schopnej jako stoprocentně říct, že to bylo jenom kvůli tomu fyzicku.“*

Viktor ještě později dodal, že: „*na Grindrů dneska si najdeš i kluky, který fakt hledaj vztah. Ale myslím, že to budou mít těžší. Tím se ale dostávám takovým oslím můstkem v takové vtipné paralele, že vlastně většina mejch vztahů, mejch dobřejch*

vztahů, vzniklo z Grindrů. Že jako můj nejlepší a nejplnohodnější vztah byl vlastně z Grindrů.”.

A tím se jeho zkušenost vlastně podobá té Daniela. Ten také později ke svým zkušenostem na seznamovacích aplikacích dodal: „*Ne. Vlastně jako, vnímal jsem je stejně ale vím že bývají vnímané jako třeba Grindr je takhle spíš jako na ten sex a na jednorázovky, ale upřímně jako nějak jsem to takhle jako nevnímal že bych to za tím účelem stahoval. A co mě to takhle napadá tak už jako mám zkušenost to že na Grindrů bylo vždycky jednodušší se takhle sejit i třeba jako setkání přátelské. Na Tinderu to už jako že pak už úplně takhle nefungovalo.*”.

Jak Daniel, tak Viktor se tedy shodli, že i když je Grindr považován za aplikaci čistě na nezávazné a krátkodobé vztahy, tak jim na něm vznikla dlouhodobá a kvalitní přátelství i partnerství.

Evelýna se stala aktivní uživatelkou seznamovací aplikace po rozchodu, a to s cílem poznat více žen z queer komunity, ale potenciálně by na nich ráda i našla jak přátelství, tak další dlouhodobý vztah.

E: „*Myslím že to iGirls jsem si zakládala, když jsem se rozešla s přítelkyní, protože jako, noví lidi a tak, protože jsem taky neznala moc holek, co jsou lesby nebo bisexuální, takže jsem takhle chtěla prostě poznat víc lidí a ten Tinder, taky tak nějak, seznámit se a tak.*”

V: „*Takže tam hledáš jak kamarády, tak lidi na potenciální vztahy.*”

E: **Souhlasný zvuk**

V: „*A hledáš tam i lidi na nějaké míň seriózní vztahy?*”

E: **Nesouhlasný zvuk a smích**

V: „*A kdyby jsi takové hledala, co by ti přišlo jako takové lepší prostředí pro hledání někoho na ty nezávazné vztahy?*” E: „*Tinder.*”

Obdobně jako Evelýna to má i Šimon. Ten se po rozchodu vrátil na seznamovací aplikace s nízkým očekáváním, a plánuje tam pouze trávit volný čas a nechat tomu volný průběh: „*Já jsem se vždycky nudil a chtěl jsem se s někým pobavit, primárně tam chodím si s někým popsat.*”

Samuel přiznal, že jeho počáteční představy byly najít „toho pravého“ z pohodlí a bezpečí svého domova. S postupem času se ale jeho priority změnilly - „*Nevim, protože jsem si v té době nedokázal představit se seznamovat naživo, tak tohle byla moje taková jediná možnost (...) Že seznamování z pohodlí a bezpečí domova.*” (...) „*Když mi bylo 16, tak jsem samozřejmě hledal velikou a jedinou životní lásku *smích obou* měl jsem opravdu představu, že najdu jednoho úžasného prince, se kterým zestárnu. Samozřejmě to se nekonalo hodně dlouho. No, a potom vlastně s věkem se ty záměry začly měnit.*”

Oliver začal používat seznamky za účelem hledání trvalejšího nebo krátkodobého vztahu. Zároveň je začal používat, když přijel na studia do Brna, takže pro něj bylo díky nim jednodušší se zorientovat v lokální gay komunitě - „*stáhl jsem si ho protože jsem byl prostě singl a chtěl jsem se s někým prostě seznámit, ať už seznámit jako na jednu noc nebo seznámit nějak trvaleji, nechával jsem tomu takovou otevřenou cestu, že uvidíme, co se z toho vyvine.*” (...) „*Ideální by pro mě bylo, kdybych se mohl s lidma seznamovat v reálném světě žejjo. Ale protože si myslím že, hlavně u gayů v těch letech 2015/2016, 7 let zpátky, tak bych si fakt nedovolil, nebo v nějakých situacích možná jo, ale ve většině situacích bych si nedovolil oslovit toho kluka, který by se mi líbil napřímo. Takhle když jsem byl na té seznamce jsem dostal samozřejmě větší důvěru, že lidi, které tam oslovuju tak to mají stejně jako já a není problém je oslovit*”

Oliver, podobně jako Viktor, zároveň mluvil o tom, že nikdy nepoužíval seznamovací aplikace za účelem hledání kamarádů: „*No, a to já třeba nikdy neměl, že bych se chtěl seznamovat na Grindr na hledání kamarádství. Že já jsem naštěstí vždycky kolem sebe měl dost dost kamarádů ještě než jsem se nějak víc veřejně vyoutoval. (...) A přibývají mi queer kamarádi, ale vlastně jsem je nepoznával primárně přes Grindr, stalo se mi to vlastně s dvěma klukama, kdy tam byly pokusy o nějaké randění, a nedopadlo to, ale jsme do teď v kontaktu. (V: „Takže jsi tam našel kamarády”) Ano, ale ne účelně, že bych se s nima seznámil na tom Grindr protože jsem s nima chtěl být kamarád, vždycky tam byla motivace buď vztah nebo ten sex.*”

4.2.2 Hlavní faktory při rozhodování

V rámci průzkumu mě zajímalo, která z částí profilu jiného člověka je nejdůležitější pro to, aby mu mí respondenti dali „svajp“ pravo / tap / napsali jim. Ze tří základních možností (fotografie, popisek, informace) se ale žádná nesetkala s jednoznačnou preferencí.

Š: *„Samozřejmě tam proklikám ty fotky, nebudeme si říkat že *smích* ale vždycky se podívám na fotky.*

Vi: *„No, jak jsem říkal, tak ze začátku to bylo pro mě fakt jenom fyzický, takže jsem chtěl chtěl aby se mi líbil, podle fotek” (...) „to ti taky o něčem řekne, že jsem vždycky radši napsal týpkovi s fotkou bez trička s kytarou u táboráku než mačovi z posilky.”*

Evelýna ohledně toho, jak vnímá fotky na profilu na Tinderu, řekla: *„Jakože, určitě mám radši když tam má víc fotek, když tam má jednu dvě fotky, tak je to takové *nesouhlasný zvuk*. A red flag je pro mě, když tam mají víc fotek a jsou to samá selfička *smích* (...) a nemám ráda když tam mají fotky třeba, já nevím, psů.”* Zároveň projevila velkou oblibu v čtení popisů na profilech - *„Já jsem hodně na popisky. Když tam má někdo vtipný popisek nebo takhle.”*

Šimon, Samuel i Vincet zase řekli, že popisky (nebo jejich absence) je dokážou často naopak odradit,

Š: *A pak automaticky rozklikávám ten profil, abych se podíval, co tam ten člověk má o sobě napsané. Úplně nemusím, když tam není vůbec nic, to moc nefeeluju, alespoň záliby (tam musí mít). (...) A to co tam mají napsané, na to se i docela zaměřuju, protože když tam mají fitness nebo také věci, tak je to automaticky bye, vlevo.”*

Vi: *„A taky podle toho co tam ten člověk měl napsané dobrovolně, protože jestli mě něco fakt jako nezajímá, tak jsou to oduševnělý, nějaký jako chytrolínský popisky, kde se*

prostě píše, takový ty arogantní višco jako „pokud nemáš svaly, tak mi nepiš“ a takovýhle sračky, to je totální red flag pro mě.

S: „To je různý, zaprvý nějaký první dojem z toho člověka, který může být ale úplně milnej že jo, podle tý fotky. Ale, já jsem vždycky klikal na profily, který mi přišly trochu autentický, neklikal jsem na takový ty profily, kde to bylo tyvole, že si člověk najmul profesionálního fotografa, nafotil se v ateliéru jo, jak je krásnej, nasvícenej prostě, a velkej red flag v profilu je pro mě, když maj lidi v profilu vypsany extrémní nebo extremistický věci, tím myslím všechno od politických názorů přes takový to „v životě (nikdy) kuřáka“ a todlencto, nemám rád když jsou lidi vostrý v tomhle. Ale jinak prostě pokud má v tom profilu napsany něco úplně basic, tak je to vpohodě, když tam něco vtipnýho, tak taky skvělý, když tam nemáš nic, a máš tam třeba jenom ty tagy, tak taky v pohodě, prostě, záleží na situaci, hraje tam víc faktorů roli.“

Samuel zmínil, že má jiné standardy pro Tinder a Grindr: „Je pravda že na tom Grindru jsem třeba mnohem víc komunikoval s lidma, co tam třeba neměli fotku, že jí třeba potom poslali ve finále do toho chatu. Ale byl jsem tam víc jako otevřenej tomu napsat nebo odepsat každému, kdo se ozval.“ (...) „Určitě jsem vždycky tu fotku chtěl vidět, ale, nemůžu říct že jsem psal úplně prázdněj profilům. Ale když mi psal profil, tak mi nedělalo problém odpovědět. Což, na tom Tinderu, třeba když jsem se chtěl jako vyloženě seznámit a někdo prostě měl problém s tím tam ukázat ksicht, tak jsem byl jako že „okay, nechci úplně si začínat vztah s někým tak deeply insecure nebo deeply closeted“ jakože, not a bad thing, ale nemám ted'ka na to úplně kapacitu haha.“

Oliver řekl, že jsou pro něj při hledání partnerů, ať už dlouhodobých nebo krátkodobých, zásadní vyplněné informace v profilu: „Je to samozřejmě individuální, nezáleží na tom že by to byla nějaká pevná, nepřekročitelná hranice. Ale беру to teda nějak plus-mínus věkově, aby tam měli fotku a nějak mě zaujaly, a potom teda když to tam nějak zveřejňujou, tak nějaké informace o preferovaných sexuálních praktikách nebo sexuálních pozicích, tak to taky aby to bylo tak nějak v soulasu s tím, co chci já.“ (...) „takže jasně, čím víc informací tam ten člověk měl vyplněno, tím pro mě jako lepší“ (...) „ne že bych měl třeba hezky řečeno od 170 do 190 centimetrů, možná ta váha byla pro mě zásadnější, aby měl tak nějak normální postavu. I když, co je normální?“

4.2.3 Propojování aplikací

Jednou z výzkumných otázek bylo propojování seznamovacích aplikací s dalšími aplikacemi, jako jsou Instagram, Twitter nebo Spotify.

Oliver celkově připojování dalších aplikací zhodnotil jako pro něj osobně nepodstatné a odůvodnil to svým věkem: „*Nejsem si jistý, jestli jsem si někdy všimnul toho, že by tam vůbec ten Instagram účet připojený měli. A Spotify nepoužívám a u těch profilů mě to vůbec nezajímá, je mi přeci jen 37.*”

V případě Instagramu respondenti zmiňovali většinou pozitiva.

D: „*Jak máš na Twitteru takovou tu fajfku, že je prověřený tak jako můžeš tak brát na Grindr (když tam mají připojený Instagram účet) že jako není fake, a jako je to důležité ale jako že bych se na to opíral... možná co si jako takhle říkám tak když se třeba stalo že ten člověk mi byl důvěryhodnější, že jako měl jsem nutkání ho potkat brzo, než když to tam ten člověk nemá ten Instagram, tak jsem si říkal - ty jo prostě jako, chci se s ním vidět aby to nebyla ztráta času, víš.*”

Š: „*Přijde mi to fajn. Na Grindr například mám svůj instagram, že když někdo chce, tak se koukne na ten instagram a dozví se víc.*”

E: „*Jako, semtam když to tam někdo má a fakt mě jako ten člověk zajímá, tak se podívám na ten instagram*”

Viktor měl v tomto ohledu smíšené názory, jelikož mu přišlo, že člověk si na jednotlivých platformách vytváří jiné persony, a není ku prospěchu je míchat: „*Hele, upřímně, já jako osobně bych to asi nechtěl, protože vzhledem k tomu, jak v tomhle rozdělují tu svoji osobnost do více šuplíků, že prostě to nejsem já se vším všudy, že já na Grindr nejsem já na Instagramu, a, chápeš.*”

Nakonec ale dodal, že: „*Jako, určitě si toho člověka můžeš rychle najít, můžeš se na něj rychle podívat prostě, a když je to týpek, který by mohl být v pohodě, tak s tím můžeš jenom vyhrát.*”

Samuel měl k připojení instagramového účtu k profilu na Tinderu značně skeptický pohled: „*Je mi to jedno, ale serou mě ti lidi, kteří to mají připojený jenom pro to, protože takhle sbíraj sledující. (...) Což prostě, se dá podle mě snadno poznat haha. Pokud má člověk profil plnej profesionálních fotek a pak rozklikneš jeho instagram a jsou tam profesionální fotky a má dva tisíce sledujících a říkáš si „aha, tak jak k nim asi přišel?” *smích* to je hrozný.*” (...) „*já celkově nepoužívám ty sociální sítě úplně šíleně moc, nepřidávám tam tolik kontentu nikam, takže když to někdo nemá, tak je mi to úplně jedno.*”

Při otázce ohledně připojení Spotify se vyjadřovali buď velmi nadšeně, nebo že jim na tom nezáleží.

V: „*A když jsme zmínili to připojení instagramu k profilu, jak vnímáš, když tam mají Spotify? Dal jsi někdy třeba někomu svajp čistě díky tomu, že tam měl interprety, které ty sám máš rád?*”

D: „*Ne, to se totiž málokdy stane, poslouchám sračky *smích* ale jako, podíval jsem se.*”

V: „*Haha, každý má rád jinou hudbu. Vnímáš to tedy jako takový bonus, že si uděláš díky tomu lepší obrázek o tom člověku?*”

D: „*Jojo, určitě, cokoliv v tom profilu mě dokáže zaujmout. Minimálně, že (by) jsme mohli mít téma.*”

Š: „*A co se mi velice líbí, když se tam dá dát ten přehled Spotify. Že člověk vlastně vidí, co ta dotyčná osoba poslouchá, což je důležitá věc.*”

S: „*Já teda musím přiznat, že jsem si na Grindr asi nepsal nikdy s nikým, kdo by tam měl připojený Spotify haha.*” a pak dodal, že ale dobře vyplněný profil je vždycky plus.

Vi: „*Hele, viděl jsem to jenom párkrát, a já jsem v té době neměl Spotify, tak jsem to ani jako výhodu brát nemohl. (Vo: „Ono je to i víc běžný na tom Tinderu”)* Jo, ale na tom Tinderu by to mohlo být cute, že jdeš na rande a třeba tě ta hudba fakt zajímá, tak je to způsob jak si třeba potvrdit že máte podobný hudební vkus.

Vo: „*Máš nějakého umělce, kterého kdyby tam měli, tak by to to přišlo jako hot?*”
Ne, to jsem nikdy neměl takhle. Jako, byl bych rád kdyby tam měli tu Lanu (Del Rey) a chtěli si o ní povídat, nebo Neighborhoody, ale nemám to takhle vůbec, že někdo hot protože někoho poslouchá.”

4.2.4 Rozdíly mezi aplikacemi

Tato kategorie otázek měla za účel zjistit jakých rozdílů si všímají respondenti u seznamovacích aplikací po uživatelské i komunitní stránce. S tím bylo i spojené potvrzení nebo vyvrácení toho, zda je opravdu Grindr převážně považován za aplikaci na nezávazný sex a Tinder na vztahy, nebo ne.

Daniel potvrdil, že Grindr je vnímána spíše jako aplikace na „jednorázovky”, ale řekl, že mu to ve své podstatě vyhovovalo. Že to alespoň přinášelo nějaké výsledky oproti bezúčelného svajpování a matchování na Tinderu, kde stejně nikdo nakonec nenapíše.

D: „*(...) Vlastně jako, vnímal jsem je stejně ale vím že bývají vnímány jako třeba Grindr je takhle jako mají spíš jako na ten sex a na jednorázovky (...)*”

V: „*Takže s Grindrem máš vlastní lepší zkušenosti se dá říct?*”

D: „*Jo jo.*”

V: „*I když jsi ho třeba nepoužíval tak jak to je takový ten společenský konsenzus mezi gayema že se používá jako primárně na sex?*”

D: „*Jako nakonec i používal, ale ne v rámci třeba toho covidu. Ale používal, měl jsem takové období ale mám s ním moc větší a lepší zkušenosti. Tinder je spíš taková lajkovací aplikace *smích** “

K tomuto tvrzení se přidali i Samuel a Šimon:

V: *„Jo, to je takový společenský konsensus v gay komunitě, že Grindr je víc nezávaznej a Tinder víc na vztahy, takže s tím souzníš?“*

S: *„Rozhodně.“*

Š: *„Přišlo mi to tak, že na iBoys bylo nejvíc starších lidí. Ale samozřejmě nic proti. Grindr, tam je to taková směska, A mezi iBoys a Grindrem bych zase takový rozdíl neviděl.“*

V: *„V čem? V tom, co tam hledaj?“*

Š: *„Jo.“*

V: *„A co ti přijde že tam hledaj?“*

Š: *„No, většinou je to jen o sexu. (...) ale musím uznat, že jsem tam poznal i pár fajn lidí, se kterejma jsem se normálně bavil.“*

Viktor a Oliver byli toho názoru, že možná tak byl vnímán Grindr v minulosti, ale dneska se mu v tomto aspektu Tinder buď vyrovnává (to potvrdila i Evelynna při zvolení Tinderu jako lepší aplikace oproti iGirls na hledání nezávazného sexu) nebo že to byla spíš věc minulosti, a dnes už tomu tak není:

Vi: *„Naprosto. A myslím si že i ten Tinder je dneska, upřímně, spíš na ten sex, většinou. Pořád je ten Tinder takovej jako trošku víc na úrovni než ten Grindr, na druhou stranu, na Grindru dneska si najdeš i kluky, který fakt hledaj vztah. Ale myslím, že to budou mít těžší.“*

O: *„Možná ze začátku se dost ten Grindr profiloval že je za účelem nalezení toho sexu než vztahu, ale myslím si že v tom českém prostředí to dost rychle přeplo a že je tam spousta lidí, co tam minimálně deklaruje, že hledá vztah a nehledá sex.“* Oliver při porovnání Grindru s iBoys také poznamenal, že: *„Přeci jen na tom iBoys mi přišlo, že se tam víc nabízelo něco rozvést, napsat jako odstavec toho textu, na Grindru mi to přijde takové limitovanější.“*

Evelýna řekla, že iGirls jí sice vyhovuje po komunitní stránce, ale uživatelsky je jí sympatičtější Tinder - „*Jako mě by... já jsem fakt s tím iGirls měla spíš problém s tím, jak to bylo postavený a tadytohle. A tadyto na tom Tindru byl bonus, že tam jako můžu mít oboje (pohlaví). Ale kdyby to (iGirls) bylo udělané jinak uživatelsky jako aplikace, tak bych se tam určitě vrátila. Jenom v tomhle mi to nevyhovovalo.*”

V popisování jejího rozdílného vnímání iGirls a Tinderu ještě přidala, že: „*To iGirls je takový... hrozně jako zvláště udělaný na to psaní a takhle, a ty informace o těch lidech se tam hrozně blbě hledají, je to takový hrozně neosobní. A ten Tinder je, nevím, za mě jako lepší a takovej sympatičtější.*”. Zároveň ale poté dodala že: „*No, na tom Tinderu mi semtam přijde že ty holky jsou tam takový jako, že spíš takový jako zkoušijou a experimentujou nebo takhle, kdežto na tom iGirls mi přišlo že ty holky fakt jako veděly, proč tam jsou. (...) Jako to mě jediné vlastně asi vyhovovalo na tom (iGirls), to mě ani nenapadlo, že si můžu rozkliknout kohokoliv kdykoliv, tam to i naskakovali jakoby když ti lidi byli aktivní, takže se to dalo projít, vrátit se k tomu. Mně se občas stane na Tinderu že tam omylem někoho odpinku a pak “Ježíš Bože”. Takže to byla taková jediná výhoda (iGirls).*”

Kdy jsem se Evelýny zeptal, jestli se její vlastní profily na iGirls a Tinderu nějak lišily, řekla: „*Hmm, jo. Tím že vlastně na iGirls jsou jenom holky, tak jsem tam dávala fotky s krátkýma vlasama, já to tak různě střídám, a barevný a takhle jako do téhle vizáže, a takový artovější bych řekla. A na tom Tinderu, tím že tam mám jako baby i chlapy, tak to mám takové „holčičejší”, něžnější a takový.*” (...) „*Čeho jsem si všimla, třeba na Tinderu tím jak tam mám tedy chlapy i baby, tak ty profily těch holek je to fakt jako vymakaný, maj tam krásný fotky a tohle, a ti kluci mi přijdou že to je takový odfláklý, že prostě napsanýho něco tohle, a u těch holek prostě, no, je to poznat jakože.*”

Viktor jako nevýhodu Tinderu označil že: „*tam to funguje v těch svajpech no, to mi přijde jako taková nevýhoda, že tam se k tomu nedostaneš, že když si s někým nedáte match, tak ho vlastně ztratíš. To se ti na Grindrů nestane.*”

Danielovi přišla jako jedna z výhod Grindrů ta, že může začít konverzaci s jakýmkoliv uživatelem kdy se mu zachce: „Přijde mi lepší Grindr, že to není takové, že musíš čekat na ten lajk. Grindr je použitelnější, Tinder je na lepší ego *smích*”

Naopak Šimon právě tuto funkci na Grindrů vnímá negativně - „Výhody Tinderů jsou, že ti tam nemůže jen tak nikdo napsat, a to mi přijde fajn. Na Grindrů ti může napsat kdokoli. (...) A na Tinderů myslím nejdou posílat fotky.” (V: „Nejdou no.”) „Žejo, a to je docela dobrý, to vnímám pozitivně.” (V: „Vnímáš to pozitivně?”) „Ano, protože ti v první zprávě nemůže přijít dickpic³³.”

Samuel řekl že používal různé aplikace za různým účelem: „Nepreferuju asi ani jednu, používám tu, která dává v ten moment smysl ohledně toho, co hledám, protože mám tak nějak rozdělený že... Tinder furt nějak věřím že tomu že tam víc lidí hledá vztah nebo seznámení a Grindr je prostě víc jako for fun.”. Potom se při zeptání na výhody a nevýhody vyjádřil hlavně k tomu, co vnímá pozitivního na Tinderů: „Takový jako detaily, třeba fajn na Tinderů je to, že to člověka víc nutí tam mít foto obličeje, a úplně to jako nepovolí některé druhy fotek, třeba nějaké víc spicy. (...) Kdežto Grindr je takovej anonymní, člověk tam musí z těch lidí tu fotku občas až jako vypáčit. A přijde mi že (Tinder) je takovej víc takovej user-friendly, že tam jsou rovnější pravidla pro všechny, že se tam všichni vidíme hned jak vypadáme. Neříkám že úplně stoprocentně, občas tam jsou fotky lidí jak jsou zamaskovaní, v brejlích a já nevím co prostě, ale v tomhlenstom je to určitě lepší, takový jasnější.”

4.2.5 Stigmata a nebezpečí

Vedle otázek ohledně nebezpečí spojeného se seznamování a používáním seznamovacích aplikací mě také zajímalo, jestli respondenti vnímají ohledně nich i určité stigma. Potvrdilo se ovšem, že naprostá většina respondentů si žádných stigmat nevnímá.

D: „(...) jako já že bych se za něco jako takhle styděl to asi úplně ne.”

V: „Vnímáš ohledně seznánek nějaké stigma, že je to něco za co se stydět?”

---

³³ slang pro fotku penisu

Š: „*To asi ne, přijde že v dnešní době se tohle tak nějak odbourává, že to není nic čeho bych se obával.*”

Vi: „*Upřímně, někdo to takhle určitě může vnímat, já to tak třeba nemám. Protože, nevím, Tinder je provar a Grindr zná každě. Ale na co by si mohli lidi dávat pozor je když jsi na tom v metru nebo tramvaji. Že jako, vždycky se ti někdo může koukat přes rameno.*”

S: „*Ne, já jsem to asi nikdy neschovával.*”

Oliver, jako nejstarší respondent, měl při otázce na stigma ohledně používání seznamovacích aplikací a internetových seznamek unikátní vhléd: „*Hm, no, já si za mě minimálně pamatuju že nastalo takové nadšení, že něco takového (Grindr) vůbec jako existuje. Ne že bych randil už v devadesátkové době, kdy ti lidi museli chodit do těch klubu nebo si pomalu psát inzeráty, a tím jako přepnutím do internetového prostoru to nabízelo ohromné možnosti se seznamovat, které dřív nebyly. Takhle mi to umožnilo vlastně mnohem víc lidí poznat nebo profiltrovat, vlastně vybrat někoho, kdo by odpovídal, tomu co já po něm chci.*” (...) „*Stigma tam bylo takové, že tě tam může teoreticky někdo poznat, a že to bylo v té době, kdy jako vyoutovat tě před tou společností pro tebe nemuselo být úplně příjemné.*” (...) „*No, takže takové stigma to mělo vlastně, že dát si tam fotku obličeje, jako aby jsi byl poznatelný, mohlo být i nějaké jako nebezpečí.*” (...) „*Na iBoys jsem fotky měl, ale ne veřejně. A to bylo kvůli tomu že teda ano, že tam bylo to stigma že jsem se bál, že mě někdo pozná.*”

Evelýna zase zmínila, že stále vnímá nějaké generační stigma: „*Jo, jako určitě, hlavně v té starší generaci, vím že když jsme se bavily takhle s kamarádkama nebo takhle, tak všichni jako “Jo, v pohodě, mám to (účty na seznamkách) taky”, ale, náhodou jsem něco takového zmínila před taťkou a ten byl hned že “Ježiši Marjá, co to je?” *smích* takže bych řekla, že je spíš generační furt takhle no.*”

Nebezpečí spojené s věkem, ve kterém začali používat seznamovací aplikace popisují tři z respondentů. Je zajímavé ovšem sledovat, jak pro každého z nich byla tato věková kategorie jinde. Viktor z Prahy používal aktivně seznamovací aplikace ve 13 a 14 letech, kdy nebyl ani legálního věku pro pohlavní styk. Samuel je v začal používat v

16 a Oliver zhruba ve 21 letech. I tak ale všichni tři zmínili, že jim přišlo, že je začali používat zbytečně brzo.

Vi: „Jo, seznamky (ve) 13 jako určite. A ten Grindr jsem si poprvý nainstaloval možná už ve 14? Já jsem byl v tomhle takovej moc (Vo: napřed) napřed, no, ale debilně napřed. Moc rychle.” (...) „Hm, víšco, taková ta hrozně basic hrozba, já se teď hrozně ztotožňuju s tím mým čtrnáctiletým já, když jsem byl posranej z toho poprvý, že já si myslím že se to může stát prostě takovej tím mladším lidem, nebo prostě to, že by jsi šel na rande s někým, kdo takovej není třeba žejo. Že prostě jdeš, sejdeš se, a je tam úplně jinej člověk. První hrozba. Druhá hrozba - nemyslím si, že by úplně šlo o většinu, ale mám pocit, že se to určitě stává a už jsem pár takových historek slyšel, od lidí, co znám nebo co jsem znal, že byly nějaký pokusy o znásilnění, což se mi zdá fakt šilený.”

S: „No, teďka zpětně jako hodně haha. Člověk si uvědomí, zvláště když to začneš používat jako v těch 16 ještě jako nezletilej, tak si potom jako zpětně uvědomíš kolika jako predátorům a prostě špatným lidem jsi poskytnul tolik materiálu.” (...) „Ale když jsem byl mladší tak jsem to risknul párkrát. Si říkám, že jsem měl docela štěstí, že jsem nenarazil na někoho úplně... stalo se mi i takhle že jsem jako teda vlezl do auta, které rovnou vyjíždělo, že jsme ani nestáli tam třeba na parkovišti. A nakonec z toho bylo nejnudnější rande na světě”

O: „Jo, určitě to vnímám, vlastně i teď jak jsem starší, tak si uvědomuju jak jsem byl řeckně lehkovážný, když jsem byl mladší, že tyjo, já si nedokázal někdy domyslet, co všechno se mohlo stát. Že mi to teď přijde, že jsem dělal věci co už bych teď neudělal.” (...) „že teď si zpětně říkám, že jsem těm lidem občas až moc důvěřoval.

Viktor se zmínil ke konci rozhovoru i o tom, že podle něho by měli mít seznamovací aplikace nějaké opatření na kontrolu věku jeho uživatelů: „Jo, chtěl jsem dodat, co mě tak napadlo, že si myslím, že by to mělo být zakázaný do takovejch 16. (V: „Že by se tam muselo zadávat číslo občanky nebo?”) Hej, třeba. Asi číslo občanky no, něco legit, co nejde jednoduše obejít. Ale myslím si, že mě to zbytečně uvedlo do gay světa dřív než jsem měl. Na druhou stranu jsem samozřejmě chtěl, ale který dítě neobjevuje svoji sexualitu. Řeknu to takhle, kdyby se celá ta Grindr éra stala o tři roky později, tak bych toho nelitoval. Nelituju toho ani takhle ale, poznal jsem tam spoustu lidí.”

Viktor měl také zkušenosti s tím, že přišel na schůzku, a člověk, kterého tam potkal, se vůbec nepodobal tomu, s kým si psal. V takových situacích se ale zachovává dosti pohotově: „*Párkrát se mi stalo, že jsem někam přišel, ten člověk se mi prostě nelíbil a řekl jsem „promiň, nevypadáš jako na fotkách, nechci být neslušnej, ale řeknu to rovnou, nelíbíš se mi, čau”.* Takže tohle jsem si uměl vždycky vykomunikovat.”

Celkově ale na téma falešných identit se vyjádřil hlavně Samuel, který s tím měl několik zkušeností: „*Takhle, když mi přijde fotka, která mi připadá taková až moc dobře, nebo jako profesionálně, dobře nasvícená a bla bla bla, dělám to, že je házím do reverse google search a stalo se mi, že mi týpek poslal prostě fotku, která ani nebyla zas tak dobrá, ale zjistil jsem že to je nějaký random model ze Španělska, kterou hodil prostě někam na Tumbler nebo já nevím.*”

Dva z respondentů zmínili, že si cíleně domlouvají schůzky přes seznamovací aplikace na místech a prostranstvích, kde je hodně lidí

V: „*prostě si nějakým způsobem na to dávat bacha, scházet se někde na prostranství, kde je to vpohodě, a tam nemusí být ani hodně lidí, stačí když můžeš alespoň utíkat třeba *smích**”

O: „*Ale přesto jsem se vždycky s tím člověkem chtěl, nebo, snažil jsem se, se s ním potkat na nějakém neutrálním lese a ne někde v lese, ale kde jsou jako i jiní lidi okolo. Že jsem typicky jako možnost kde se potkat nabízel někde v hospodě, dát si víno, pivo, pokecat.*”

Opatření pro případy nebezpečí mají vymyšlené Šimon, Samuel a Evelyná.

Š: „*Já mám takový speciální kód s kamarádkou, který ví jen ona, a máme ho stejný, a v případě nouze víme, že je nějaký problém.*”

S: „*Párkrát jsem posílal polohu někomu, že jsem jako napsal někomu že „hele, jdu se prostě potkat s týpkem na randíčko dostaveníčko, sdílnu ti polohu prostě na následující dvě hodiny, kontroluj prosím kde jsem” takže jako, když mi to přišlo takový,*

že jsme se měli setkat někde kde vyloženě nejsou v tu dobu lidi, měl jsem nějaký prostě obavy.”

E: „Určitě bych napsala kam jdu, s kým jdu, napsala bych to nejlepšímu kamarádovi. Jako jo, měla bych to nějak posichrovaný. Mám i kód s tím kamarádem, podle kterého by věděl, že „velký špatný” *smích*”

Dva z nich tedy mají domluvené s nějakým kamarádem kód, podle kterého poznají, že se děje něco špatného. Obdobnou taktiku používá i Samuel, který si ale takovou situaci strategicky plánuje s přáteli dopředu. V případě, na který totiž spoléhají Šimon a Evelýna může nastat situace, kdy ta druhá osoba nebude na signále nebo u sebe nebude mít telefon, a v kritické situaci jim nebude schopna nijak pomoci.

Zkušenosti se stalkingem měli hned dva respondenti. Oba to popisovali jako velmi traumatické zážitky, jednoho z nich dokonce sporadicky kontaktuje i dnes, po 10 letech.

D: „To víš že jsem párkrát naletěl a já mám od 17, nebo od 18 stalkera (...) on mi napsal tisíckrát, vždycky z jiného profilu, kontaktoval moje kamarády, jednou mi i volal do práce (...) a po chvílce mi už došlo, že je to on, že měl takový specifický styl psaní.” (...) „No, tohle je ta největší věc, se kterou mám zkušenost. Že prostě když si s tebou tak už 7 nebo tyjo možná i 10 let píše takhle týpek, tak je to pak... jde i o ten pocit že jo.”

S: „Není to nejpříjemnější pocit, měl jsem i hodně špatnou zkušenost, že jsem měl jednu stalkera, což bylo velice nepříjemný.”

Hrozbu zneužití nahých fotek vnímá většina respondentů. Všichni si ale uvědomují rizika posílání takových fotek a dělali kroky, které omezují jejich zneužití, jako neukazování obličeje, zakrytí tetování nebo nemít konkrétní předměty v pozadí.

D: „A jinak nevím no, že jako že by mi tam někdo mohl ukrást moje fotky, nebo zveřejnit moje nahé fotky, to je riziko. Každopádně já se tam nějak nahatej jako nefotím, a jako, byla doba, kdy jsem nějaké nahaté fotky posílal, ale to už je dlouhá doba a nikdy nebyly propojené s mým ksichem.”

Š: „Snažím se takovým rizikovým věcem vyhýbat, takže třeba když člověk posílá nahé fotky, tak bez obličeje, nebo třeba co je v pozadí. Nic jiného mě z vlastních zkušeností nic nenapadá.”

S: „No, v té době jsem neměl ještě žádné tetování, takže bylo snadný si jenom třeba zakrýt obličej nebo nemít tam obličej, ale úplně na začátku, když mi bylo těch 16 nebo 17, tak jsem jednomu dvou lidem, kterým jsem blbě věřil, jsem poslal fotky kde byl i obličej, a toho jsem samozřejmě potom i nejvíc litoval no. Tak nějak jsem z toho ale vyrostl a řekl si že „who cares”.” (...) „A možná to bylo i takový, tím že třeba bratr můj (taky gay, byl taky žejo na seznamkách, tak jsem třeba úplně nefotil tak, aby bylo vidět že je to u nás doma. Vždycky jsem byl nějak paranoidní, že kdyby se ta fotka nějak dostala až k němu nějakým způsobem, tak aby neviděl že jsem to já, aby to nepoznal podle obrazu nebo podobného.” (...) „Jakoby nějak neutrálně aby to (pozadí) působilo.”

Vi: „Jo, mám tu zkušenost, a mám zkušenost převážně z Grindrů teda, a nikdy jsem nenafotil nebo nenatočil nic s mým obličejem teda.” (...) „Jo, tak když někdo má tetování který je vidět a který jsou jen tvoje, že je prostě tvoje, tak to je pak průser no. Ale zase, když chceš bejt diskrétní, tak daj překrýt, existuje make-up, existuje photoshop.”

Viktor následně ale i poznamenal, že hrozba zneužití nahých fotek mu nepřipadá možná tak velká, jak se může zdát: „Na druhou stranu zase, já si myslím že nějakým týpkům na Grindrů o tetování moc nejde, tam prostě jim jde o to, co chtějí vidět *smích* že si jako všimnou, ale jde jim o něco jinýho.”

4.2.6 Používání filtrů

Nejčastěji používané filtry napříč všemi respondenty byly na věk a vzdálenost.

D: „Jo, používal. Používal jsem určitě lokaci, tím že bydlím **** a pracuji na **** (pozn.: opačné konce Prahy), tak jsem to měl třeba zapnuté na 20 kilometrů, protože jsem to měl docela zmapované, to město, a nechtělo se mi psát s někým z Liberce třeba. Ale pamatuju si když jsem byl v Olomouci, tak jsem neměl problém si

psát třeba s týpkem z Ostravy nebo Přerova. Ale pamatuju si, že jsem se reálně potkal třeba se třema.” V: „A na věk?” D: „Na věk taky”

Š: „Ne ne, jediné co budu mít na Tinderu nastavené jsou věk a vzdálenost.” V: „A na Grindr?” Š: „Ne, tam nemám nastavené nic.

S: „Nepoužívám. V podstatě nepoužívám skoro vůbec, já... zaprvý jsem jako, nevím, nemám vyhraněný typ, nehledám něco konkrétního, takže filtry jako na věk, ale i ten mám hodně volnej, že to mám nastavený vždycky velký to rozmezí, ale jinak ty filtry na třeba tribes” (V: „váhy, výšky?”) „no, tak to vůbec” (V: „A vzdálenost?”) „Na Tinderu jsem používal vzdálenost no. Ale stejně fakt jsem asi nikdy nezapnul ty (filtry), myslím si že ne.”

Eliška vzhledem k faktu, že je z malé vesnice, tak nevidí velkou pointu v tom si nastavovat filtr na vzdálenost a proto má na svém Tinder profilu nastavený pouze věk: „Na věk tam mám, na vzdálenost ne.”

Respondenti, kteří jako svoji primární aplikaci označovali Grindr, tak používali v minulosti i specifitější filtry.

D: No, a pak jsem používal filtr, že třeba jenom s fotkou aby se mi zobrazovali profily. (...) A když jsem měl třeba období, kdy jsem tak jako „zlobil”, tak jsem měl nastavený filtr na right now.”

Vi: „Podle věku no, (preferované sexuální) pozice, a body-type.”

O: „Měl jsem tam tedy nastavený věk, a pak občas filtr aby se mi ukazovali jenom lidi s fotkama. A ten aby mi to ukazovalo jen lidi, co jsou online myslím, ale to jsem moc nepoužíval. Řekl bych že hlavně ten věk a aby měli fotku.”

4.2.7 Návyky na používání

V této sekci otázek mě hlavně zajímaly jaké návyky, co se trávení času týče, mají respondenti na seznamovací aplikace. Tyto informace byly praktické pro následné porovnávání s případnými změnami s příchodem pandemie.

Několik respondentů se přiznalo k tomu, že seznamovací aplikace používají, nebo používali, každý den.

Š: *„Hmm, musím uznat, že v poslední době ty aplikace otvírám denně.“*

S: *„Byl jsem tam na nich rozhodně víc a každé den si myslím že určitě ta hodina třeba minimálně jako. I když jsem si s nikým nepsal myslím, tak jako hodinu minimálně jsem tam projížděl, svajpoval. Když jsem si s někým psal, tak to mohlo být mnohem mnohem víc. Ale každý den stoprocentně.“*

Daniel zmínil, že seznamovací aplikace jsou pro něj způsob trávení volného času: *„Ale dost jsem to už jako pak používal jako taková ta “levá ruka” víš? Že prostě chvilka nudy a už jsem se díval, kdo tam je.“*

Evelýna má brouzdání seznamovacích aplikací jako takový „rituál“ před tím, než jde spát: *„Jo, jako to já to určitě zapnu takhle *smích* zapínám to tak jako večer, ležíš, scrolluješ na telefonu tak, podívám se, dobré a (vypínám)“ (V: „A každý den takhle třeba?“) „To ne.“*

Hned několik respondentů zmínilo, že aktivita na seznamovacích aplikacích je pro v cyklech:

Š: *„Ale mám to vždycky v takových obdobích, že jsem tam denně, pak to omezím, pak to na pár měsíců smažu *smích* však to známe všichni.“*

Vi: *„No, já ten vztah s tím Grindrem, teď už nemám žádné, ale měl jsem ho jak na houpačce. Že vždycky půl roku jsem tam to měl čistě sexuální, hledání romancí, asi každý den, pak jsem to ale po půl roce odinstaloval na další půlrok (zase). (...) A pak v 16 jsem si našel prvního kluka a pak se to střídalo na období vztahu a Grindru. Takže takhle jsem to měl vždycky.“*

Oliver zmínil, že se jeho frekvence používání dost změnila v posledních letech, když má vztah: „*Ta primární změna byla když jsem byl singl, kdy tam fakt člověk hledal hodně často, a teďka když singl není, tak nemám tu potřebu.*”

Zajímalo mě také případný vliv lokality na jejich aktivitu na seznamovacích aplikacích. Pokládal jsem si totiž otázku, jestli jsou queer uživatelé seznamovacích aplikací spíše méně aktivní v zahraničí a při cestách kvůli strachu. Nebo naopak, jestli cestování berou jako příležitost prozkoumat lokální queer komunitu.

Viktor a Samuel měli rozporuplné reakce na otázky ohledně toho, jestli se jejich aktivita na seznamovacích aplikacích liší, když jsou ve vesnici, ze které pochází a mají tam rodiny oproti velkému městu, ve kterém tráví v současnosti více času.

D: „*Hele, ne ne. Nebyl to faktor.*”

S: „*Asi ano. Protože když jsem byl tady, na vesnici dejme tomu, tak jsem používal spíš iBoys, protože mi přišlo, že je tam těch lidí trochu víc, teď už to třeba tak není, teď už mi to přijde stejný, ale tenkrát to tak bylo. A potom v Budějčích jsem začal používat víc Grindr.*”

Oliver nevidí pointu v používání seznamovacích aplikací v místě jeho bydliště celkově. A naopak projevil větší nutkání používat je při cestování: „*Používat to (Grindr) doma nebo v práci, tak mi přijde že v tom okolí budou furt ti stejní lidi, že mi to nic jiného nepřináší.*” (..) „*Ale přijde mi zajímavé, že když je prostě člověk na nějaké dovolené, na nějakém výletu, pracovně, nebo někde jinde, tak se mrknout kdo je okolo, jak moc lidí je okolo, že třeba ve velkém městě by člověk čekal, že nejbližší lidé budou vzdáleni stovky metrů, zatímco když je v nějakém menším městečku nebo vesnici, tak jsou ti lidé vzdálení i 10 kilometrů.*”

Šimona také více lákalo používání seznamovacích aplikací při cestování za účelem nahlédnutí do lokální gay komunity: „*Když někam jedu, tak to zapínám ale většinou nikdy neodepisuju, ani když první napíše.*” (N: „*Takže to zapínáš jen aby...*”) „*... abych se podíval. Obzvláště když je to nějaká cizí země. Když je to někde v Česku tak normálně*

v klídečku, odepisuju.” Evelýna má obdobný přístup: „Ale na nějakých těch výletech jo.”

Samuel potvrdil moji první teorii ohledně skepse k používání seznamovacích aplikací v zahraničí: „Hele, ne, na to jsem moc jako anxious. Možná kdybych byl na nějaké delší dovolené, nějakém pobytu, Erasmu, I don't know. Ale jakože takový to že jedeš na den do Vídně a zapneš si tam Grindr tak to ne.”

Viktor zmínil své zkušenosti z cestování s Grindrem: „No, co jsem byl na dovolených, tak jsem tam měl Grindr třikrát. Poslední dovolená byla s přítelem, takže bez Grindru, ale na té předchozí, to bylo naprosto perfektní po mém prvním rozchodu, bylo to v Itálii, bylo mi 16 a měl jsem úplně skvělý večer s jedním Italem.”. Viktor zároveň zmínil, že při cestování se jeho morální hodnoty a míra opatrnosti snižují: „Trošku se mi to víc rozvolnilo, neměl jsem tam fotky nebo popisky, a bylo to víc takové „potkáme se na prahu, dáme si pívko” a jak ti Italové jsou kontaktní že hned pusa, pusa, tak to bylo fajn.”

Oliver také zmínil, že cestování si mohl v minulosti použitím Grindr případně zpestřit nezávazným sexem: „Ten cíl byl primárně jet třeba nějak na poznávačku do přírody nebo něco, ale přitom, samozřejmě, když byl člověk singl a měl tu možnost že byl sám nebo tam bylo místo, kde se potkat, i když ono by se dalo potkat asi u toho druhého člověka, tak ano, tak jsem to používal i za tímto účelem.”

4.2.8 Vliv covidu na seznamování

Polovina respondentů potvrdila, že se jejich aktivita na seznamovacích aplikacích během covidu nezměnila.

D: „Myslím si, že spíš ne.”

V: „Ani v porovnání s obdobím před covidem?”

D: „Nemyslím si.”

Š: „To si nemyslím. Řekl bych, že to vyjde nastejno jako třeba teď.”

V: „A v porovnání s tím, kolik jsi tam strávil doby před covidem?“

Š: „Myslím, že to bylo stejné. Žádné extra změny.“

V: „A přijde ti, že by jsi během covidu na tom Grindrů trávil víc času než třeba teď?“

O: „Neřekl bych, tak nějak stejně.“

Oliver byl pro otázky ohledně covidu zajímavým respondentem, jelikož před, během i po covidu byl v jednom a tom stejném vztahu. I tak ovšem byl uživatelem seznamovacích aplikací, ale ne za účelem seznamování: „Používal, ale nebylo to za účelem toho seznamování. V době kdy začínal covid jsem nepoužíval iBoys, takže to byl čistě Grindr. Ale jelikož my jsme s přítelem od února 2016 a covid byl řekněme od února 2020, tak my jsme byli tou dobou už spolu 4 roky a neměl jsem tu potřebu ho používat za účelem toho seznamování.“

Samuel měl jednoznačně ze všech respondentů nejvýraznější změny na jeho aktivitu na seznamovacích aplikacích: „Řekl bych, že před těma dvěma třema lety to bylo takové nejintenzivnější, právě že za covid. Za covidu jsem si založil poprvé i Tinder, ten jsem nikdy předtím neměl. (...) Ten Tinder potom byl takovej jako, že jsem měl s tím až takovou obsesi, že jsem tam tam byl fakt furt, a ten jsem potom i teda zapínal, když jsem třeba jel i jen na jeden den do Prahy, takže to jo. Ne úplně že v zahraničí, ale i prostě z větší dálky, že mi nevadilo se seznamovat“.

Samuel označil covidovou dobu jako jeho velkou „Tinder éru“ při které se snažil najít vztah a strávil na seznamkách víc času než kdykoliv dřív: „Rozhodně se mi změnil radius toho nastavení, rozhodně jsem hledal lidi z blízka, v závislosti na různých opatřeních. Zároveň, já jsem se během prvních pár měsíců VÝJIMEČNĚ seznámil na Grindrů jako. A s tím týpkem jsme potom spolu nějakou dobu byli, a až potom teda co jsme se rozešli tak jsem se vrátil na Tinder a na Grindr. (...) Já nevím, já jsem možná po ukončení toho vztahu jsem honem jako další vztah, takže jsem fatk jako šel spíš jako po seznamování, takže jsem klikal spíš jako na profily, které taky vypadaly že by mohli být spíš jako na seznamování, a zároveň jako jsem dával šanci dosti rozmanitým lidím, víš, jakože prostě, co se týče i jako věku, co se týče i jako školy, místa odkud jsou, mnohem jako větší záběr jsem udělal jako. Nakonec to jako i k něčemu bylo no *smích*

(současný partner žije v Praze totiž).” (...) „ale vlastně to bylo tak, že jsem si zmenšil ten dojezd a našel jsem si týpka, který bydlel tady prostě 15 kilometrů daleko, aby jsme se prostě mohli vidat. A pak když jsme se rozešli, tak jsem pak měl fakt heavy éru Tinder randění, kdy jsem se seznámil s masou lidí, a z té masy zůstali už jen dva lidi, včetně Honzy (současného přítele), ale jakože bylo tam spousta lidí se kterejma jsem si psal i delší dobu potom někde přes WhatsApp, přes Instagram, a jako, vyprchalo to dobou a nic z toho nikdy nebylo, vlastně jsem se se skoro nikým z těch lidí neviděl v reálu. Ale bylo toho fakt hodně teda no”.

Samuel okomentoval používání seznamovacích aplikací během covidu že: *„Celkově má pocit, že za toho covidu jsem ty seznamovací aplikace používal jako sociální síť nebo jakoukoliv jinou aplikaci, jako takovou hru prostě, že to nebylo tak vážný.”.*

Zároveň ze všech respondentů zaznamenal největší změnu s jeho aktivitou na seznamovacích aplikacích během covidu. Na otázku jestli během covidu strávil na nich více času odpověděl: *„Určitě. Ale myslím si, že to zároveň zapříčinilo to, že se lidi seznamovali úplně zbytečně, že prostě si lidi jak byli doma furt psali s někým a ve výsledku to bylo úplně k ničemu, protože se s nikým z nich neviděli nikdy. A že to bylo chvíli takové na zahrnutí dlouhé chvíle ten koncept toho seznamování vlastně utíkal no. Protože, sám říkám že jsem si tam napsal s tolika lidma se kterýma jsem se nikdy nesešel, i když už se mohlo.”*

Obdobně jako Samuel to měla i Evelyn: *„Hm, na tom iGirls určitě jsem trávila víc času a tak jako, s někým si pokecat, když ten kontakt s lidma nebyl takovej.”*

Na otázku, zda dávali informacím ohledně očkování nebo testování v profilech velkou váhu odpovídali různorodě. Tři respondenti si jich buď nevšimli nebo jim nedávali takovou důležitost. Viktor a Samuel si jich nejen všimli, ale při setkávání se snažili dodržovat opatření a prevenci. Oliver se s nikým během covidu nesešel, a tedy mu bylo jedno, kdo tam má co ohledně covidu vyplněného.

D: *„Očkování jsem si všiml, že to tam mají vyplněné, ale nebral jsem to na velkou váhu, vůbec. (...) no, všiml jsem si toho, ale stejně jako výšky a podobně. Co mě zarazilo třeba víc bylo, když tam měl někdo vyplněné, že je na PrEPu.”*

Š: „*Tím jak jsem se moc neseškával, tak jsem to nebral vpotaz.*”

Evelýna při rozhovoru řekla, že si těchto informací ani nevšímal, ani jim nedávala velkou váhu.

Viktor zmínil, že si o covidu s lidmi na seznamovacích aplikacích přímo psal: „*Jo, určitě jsem si s těma lidma psal o vakcinaci, já jsem byl naočkovaněj, tak jsem to chtěl i po ostatních. A buď to měli už na profilu, a nebo nebylo, a já měl být na nějakém srazu s ním, tak to probíhalo jako s každou nemocí. Že jsem si řekli jestli jsme zdraví, bez příznaků, a nikdy se mi nic nestalo no.*”.

Stejně jako Viktor to měl i Samuel: „*Určitě když jsem viděl profil, u kterého jsem si nebyl jistej, jestli mám zájem nebo ne, a bylo tam napsaný že je jako očkovaněj, tak jsem byl jakože slay, dobrej člověk, jedem *smích* takže jako jo, jako já jsem tam ani upřímně sám neměl nikdy nic o covidu nepsal, když tam někdo něco měl... ale zase mě třeba vadilo, že toho spousta lidí využilo a dávalo tam jenom fotky v roužkáš a já byl jakože: „To se nenakazim přes tu seznamku” *smích* “*

U většiny respondentů pandemie zásadně zasáhla do jejich celkové socializace. Jelikož se nemohli tolik potkávat s přáteli, které už měli a nemohli trávit moc času venku, hledání si nových kamarádů z pohodlí domova bylo univerzální řešení těchto problémů.

D: „*No, zezačátku jsme byli úplně všichni pos**ní a s kamarády jsem se vůbec neviděl (...) třeba půl roku, a já jsem možná tehdy asi ani neměl žádná randička, nepamatuju si. A když pak byla ta druhá vlna, tak to jsem už začal randit se svým budoucím přítelem, a to jsme měli venku respirátory a v divadle respirátory, ale venku... ani nevím jestli se venku nosily. No, a pak si pamatuju ještě jedno randičko, a to bylo někdy v noci a to já neměl respirátor a on měl protože měl **** (závažnou nemoc). A pak vlastně jsme ještě takhle v rámci covidu chodili každý pátek na takové party u někoho doma, a tam rozhodně nikdo neměl respirátory nebo tak.*”

Š: „Já jsem to měl stejně asi celou dobu, že jsem to měl, stahovat a podobně. Ale zhruba na začátku covidu jsem to (Grindr) stáhnul, když začlo to největší, karantény, všechno zavřeno, tak měsíc po. A já jsem tam někoho potkal (...) a my jsme se tak nějak spolu bavili celý covid. Tak nějak jsme ho spolu přežili, ale bylo to čistě kamarádké.”

V: „A jenom online. Nebo jste se i viděli naživo?”

Š: „Ne, právě že jsme spolu naživo to jako strávili. (...) S tím jsme dokonce byli na první, možná i na druhé dávce společně. (...) když jsme společně jezdili po okresech (s Vojtou) na kolech, tak když byly nařízení, že se mají nosit respirátory ve městech, tak jsme je nosili, ale v lese jsme to neřešili.”

Viktor na otázku, zda při domluvených schůzkách nosili respirátory odpověděl, že: „Ne, stačil mi ten fakt, že jsou očkovaní nebo testování, a nebo že nechrchlají. A já chodil na ten antigen každý týden.”

Samuel také zmínil roli respirátorů při seznamování během covidu: „Ze začátku, když jsem se třeba seznámil s tím klukem co jsem říkal na začátku covidu hnedka, tak jsme první rande byli jenom v rouškách, a on přijel v autě a pak seděli jsme jakože venku, ne že by jsme seděli pět metrů od sebe, ale prostě, měli jsme rozestup a todlenco. Ale na druhý rande už prostě, byl sex, takže prostě, to se s rouškou úplně nedělalo *smích* ale oba jsme, já jsem byl naprosto izolovanéj doma, fakt jsem si byl jistej že těžko něco chytím. A on prakticky to stejný, on akorát chodil do práce a tam se chodil testovat, takže by taky věděl kdyby něco. Takže, nebyli jsme úplně důkladní, ale mysleli jsme na to, nekašlali jsme na to.”

Všichni respondenti odpověděli, že se jejich aktivita na seznamovacích aplikacích po ukončení covidových opatření nijak nezměnila. Nikdo z nich se nezmínil o tom, že by jim například zůstali některé návyky v používání seznamovacích aplikací, které si adoptovali během pandemie. Nikdo ani neoznačil za podstatné informace ohledně covidu v profilech jiných uživatelů v průběhu posledního roku.

Je ale také nutné si připomenout, že Daniel, Šimon a Samuel si našli během covidu vztahy, takže vliv na jejich aktuální aktivitu na seznamovacích aplikacích nemuselo mít nutně jenom po-covidové období.

Samuel se na otázku na jeho po-covidovou aktivitu na nich okomentoval: „*No, to je hodně těžký posoudit, protože já jsem na těch aplikacích potom nebyl, když jsem začal chodit s Honzou. Že jsem si našel trvalý vztah, a to bylo právě v té době, kdy končil covid by se dalo říct, když prostě se začlo rozvolňovat tak už jsem ty aplikace nepoužíval. Protože já jsem je přestal používat docela rychle po tom, co jsem se začal sbližovat s Honzou.*”. Když jsem se dodatečně zeptal, jestli si je nenechal ani jenom na koukání, kdo je okolo nebo při cestování, řekl: „*Ne. Ted' teda zase Grindr mám, protože jsme se s Honzou domluvili že to tak je vpohodě, ale zatím jsem ho ani, nebo, nedostal jsem se zatím k tomu, že bych ho začal aktivně používat.*”

Oliver již sedm let skrze svůj vztah používá Grindr pouze pasivně, proto covid na jeho aktivitu na nich neměl výrazný efekt: „*A ten (Grindr) mám teda ještě do ted', ale vzhledem k tomu, že mám už přes sedm let přítele, tak ta intenzita jeho používání se výrazně zmenšila.*”

4.3 Shrnutí výsledků

Většina respondentů se stala uživateli seznamovacích aplikací za účelem nalezení někoho na romantický dlouhodobý vztah nebo nezávazného povyražení. Ze zkušeností dvou z nich jsme se ale dozvěděli, že seznamovací aplikace v queer kruzích fungují jako skvělé komunitní místo, a byli na nich schopni si nalézt nejen kamarády jednotlivce, ale vybudovat si na nich dokonce celé přátelské skupiny. Není ovšem divu, že právě tyto dva respondenti byli ti, kteří aktuálně žijí v Praze, ve které je socializace pro queer osoby výrazně jednodušší, než pro lidi z malých moravských vesnic. U respondentů právě z nich jsme si mohli všimnout že používání seznamovacích aplikací je pro ně čistě forma trávení volného času, s minimálními ambicemi na nich doopravdy navázat s někým kontakt a seznámit se. Nedá se to ale připsat na vinu tomu, že na Moravě jsou lidé typicky více nábožensky založení než ve zbytku republiky. Všichni tři respondenti z Moravy totiž neměli problém s coming outem ani s tím být sami sebou v běžném každodenním životě od té doby.

Při sledování toho, co z tria fotky-popisky-údaje byly pro respondenty nejzásadnější bylo zjevné, že je každý vnímá odlišně. Samozřejmě ale velkým faktorem v tomto je osobní vkus, a pokud bude jeden člověk, který bude nadšen z informace ohledně fitness aktivitách jiného člověka v popisku, najde se zákonitě i někdo, koho přesně taková informace odradí. V zásadě ale můžeme z odpovědí respondentů vyhodnotit, že přirozené fotky získají lepší odezvu než profesionální a uměle upravené, popisky nemají být zbytečně komplikované ale zároveň ne úplně prázdné, a ohledně údajů v profilu převládá názor, že pokud jsou vyplněné, vyplatí se být autentický, protože při osobním setkání pak akorát může dojít k rozpakům.

Propojování profilů na seznamovacích aplikacích s profily na jiných aplikacích vnímali pozitivně hlavně mladší respondenti, což jsem v rámci svého výzkumu očekával. Vnímali to nejen jako potvrzení o tom, že nepotkali falešný účet, ale i jako další zdroj informací o dané osobě. Spotify nebylo vnímáno tak důležitě jako Instagram, nicméně ani jeden z respondentů nepovažuje ani jednu z nich za nutnost.

Všeobecně chápané však nepsané pravidlo v queer komunitě, že „Tinder na vztah, Grindr na sex” se víceméně potvrdilo. Všichni mužští respondenti minimálně potvrdili to, že jsou si tohoto předsudku vědomi. Jediná ženská respondentka vnesla spoustu argumentů pro i proti na obě seznamovací platformy na základě jejích zkušeností (iGirls a Tinder), u mužů byla zjevná větší preference Grindru nad jinými alternativami (Tinder a iBoys). Žádný z respondentů neměl zkušenost s jinými aplikacemi než Tinder a Grindr, ukazující jejich jednoznačnou dominanci v českém prostředí.

Kromě jediné ženské a zároveň jediné bisexuální respondentky, žádný ze všech ostatních nevnímá stigma ohledně toho být aktivním uživatelem seznamovací aplikace. Ta stále vnímá jistou formu stigmatizace, a to sice generační. Můžeme tedy používání aplikací brát jako společností všeobecně akceptovaný způsob seznamování.

Nebezpečí spojená s používáním seznamovacích aplikací vnímali všichni respondenti, všichni měli také nastavená vlastní opatření k tomu, jak jejich hrozbu omezit. Zajímavé bylo zjištění, že všichni tři respondenti žijící (alespoň částečně) na vesnicích a menších městech mají vybudovaný systém ochrany na základě důvěry a komunikace s jejich přáteli. Nabízí se vysvětlení, že jelikož nežijí ve velké společnosti, tak je u nich větší pocit potřeby si vytvořit skutečně pevná a důvěrná pouta s dalšími

jedinci. Respondenti z velkých měst měli více individualistický přístup. Zároveň polovina respondentů řekla, že jejich na tyto aplikace a jejich nerozváženost v daném věkovém období napomohla vystavování se různým formám nebezpečí.

Používání filtrů na jiné aspekty než věk a vzdálenost jmenovali pouze dva respondenti, kteří to zároveň odůvodňovali vyhraněným vkusem. Jednalo se zároveň dva respondenty s nejméně jednostrannou preferencí Grindr nad konkurencí, kde je nabídka filtrů i výrazně větší než třeba na Tinderu.

Většina respondentů označila za faktor zvýšení jejich aktivity na seznamovacích aplikacích to, když cestují. Ne všichni z nich jsou ovšem ochotni je tam aktivně používat, takže v takových situacích místo role seznamování tyto aplikace přebírají roli průzkumnou.

K používání seznamovacích aplikací na každodenní bázi inklinovali spíše ti respondenti, kteří je berou méně seriózně a je to pro ně spíš způsob trávení volného času než nástroj k seznamování. Ze čtyř respondentů, kteří mají aktuálně vztah, všichni zmínili, že se jejich aktivita na seznamovacích aplikacích po započítání těchto vztahů výrazně snížila. U dvou z oslovených ale v současnosti opět stoupá, samozřejmě po vzájemné dohodě s jejich partnery.

Překvapivě covid neměl příliš velký efekt na seznamování většiny z respondentů. Zároveň se jejich přístup k opatřením neměnil příliš radikálně v návaznosti například na jejich lokalitách. Dva respondenti z malých vesnic sice řekli, že se tam opatření nebrala tak vážně, ale oni osobně se snažili chovat co nejvíce v souladu s nimi.

Zvýšení aktivity na seznamovacích aplikacích v důsledku omezení vycházení a cestování se radikálně projevilo u třech respondentů, všech z malých vesnic. Opatření totiž omezila jejich přístup do větších komunitních center v okolí a měli potřebu si je více nahrazovat kyberprostoru.

Velkou váhu informacím ohledně očkování nebo testování v profilech dávali pouze dva uživatelé, kteří byli zároveň těmi, kteří využívali seznamovací aplikace nejvíce ze všech respondentů. Dalo se u nich tím pádem předpokládat, že měli větší potřebu kontrolovat s kým byli v kontaktu

6 Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo prozkoumat, popsat a porovnat chování uživatelů seznamovacích aplikací před pandemií, během pandemie a po největší vlně pandemie COVID-19. Zároveň si dala za cíl zprostředkovat jejím čtenářům historický přehled změn ve způsobech seznamování a jakou roli v něm hráli klasická i nová média.

Výzkumu se zúčastnilo šest respondentů, každý s unikátním životním příběhem. Bylo o to zajímavější sledovat paralely a rozdíly mezi jejich názory a zkušenostmi.

Ti překvapivě nepotvrdili předpokládaný výsledek průzkumu, tedy že pandemie COVID-19 a opatření která s ní souvisely měly výrazný dopad na jejich aktivitu a vztah k seznamovacím aplikacím. Každý z nich sice pandemii zaregistroval a přizpůsobil jí v některých oblastech svojí aktivitu na aplikacích jako Tinder a Grindr, nicméně většině respondentům nepřišlo, že by měla na ně z hlediska seznamování výrazný dopad. Jeden z respondentů odpověděl při otázce na změny ve vnímání seznamovacích aplikací během covidu, že je začal používat jako sociální síť nebo dokonce jako hru. Tento přístup ale k seznamovacím aplikacím měla většina respondentů již před covidem, proto u nich nebyly zas tak výrazné změny. Mladší single respondenti se ovšem shodli v odpovědi na otázku, zda během pandemie strávili na seznamovacích aplikacích více času než před ní. Tady se nabízí vysvětlení že byli tou dobou (nebo stále jsou) studenty a měli více volného času než například starší, pracující respondenti. Hrála tu velkou roli sociální izolace XXX

Zásadním zjištěním ale bylo, že polovina respondentů si během pandemie našla trvalý vztah, s tím, že jeden další ho měl už před pandemií, jeden by zrovna čerstvě po vztahu na začátku pandemie a neměl v plánu si hned hledat další, a jediná respondentka ani vážný vztah na seznamovacích aplikacích nevyhledává. Byl tady tedy zjevný fenomén projevování většího zájmu o vážné a trvalé vztahy než nezávazný sex, což u všech třech zmíněných respondentů byla v minulosti jedna z priorit používání aplikací Tinder a Grindr.

Výzkum samozřejmě nebyl dostatečně obsáhlý na to, aby se do většího detailu věnoval i jiným queer osobám, než homosexuálním a bisexuálním. Zároveň byl

výzkumný vzorek příliš malý na to, aby se z jeho výsledků daly vyvozovat názory a zkušenosti celé české queer komunity. Dalo by se tedy na něj navázat další výzkumnou prací, s detailnějším která by byla rozsáhlejšího formátu aby je mohla reprezentativně implementovat. Vytvořit detailnější šetření například na tran* komunitu nebo jiné často opomíjené části LGBTQIA+ komunity a vytvořit tím úplně novou práci.

Seznam použitých informačních zdrojů

- ALMAZAN, Stephanie. Murder in the Red Barn: The Killing of Maria Marten. *The Lineup* [online]. 2016 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://the-lineup.com/the-red-barn-murder-1827>
- ANDERSON, Monica, VOGELS, Emily A. & TURNER, Erica. The Virtues and Downsides of Online Dating. *Pew Research Center* [online]. 2020 [cit. 2023-18-07]. Dostupné z: <https://www.pewresearch.org/internet/2020/02/06/the-virtues-and-downsides-of-online-dating/#fnref-25097-3>
- BAINBRIDGE, Luke. Acid house and the dawn of a rave new world. *The Guardian* [online]. 2014 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/music/2014/feb/23/acid-house-dawn-rave-new-world>
- BARNETT, Liam. Tinder Statistics 2023 & Fun Facts That You Didn't Know Before. *DatingZest* [online]. 2023 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://datingzest.com/tinder-statistics/>
- BAUMAN, Milan. Erotika za zrcadlem: postřehy a názory, které vás možná minuly. Praha: Petrklíč, 2020. ISBN 978-807-2298-150.
- BLOODWORTH, Adam. What is Gaydar? Does it work like other gay dating apps, and can I join for free?. *PinkNews* [online]. 2018 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.thepinknews.com/2018/03/09/gaydar-gay-dating-app/>
- BRENNAN, D.J., CARD, K., COLLECT, D. *et al.* How Might Social Distancing Impact Gay, Bisexual, Queer, Trans and Two-Spirit Men in Canada?. *AIDS Behav* **24**, 2480–2482 (2020). <https://doi.org/10.1007/s10461-020-02891-5>
- BRILEY, Pete. Acid House Music Guide: A Brief History Of Acid House. *Music Gateway* [online]. 2021 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.musicgateway.com/blog/music-industry/music-business/acid-house>
- BROWN, Adam. Race Protests Are Forcing Dating Apps To Reconsider The Value Of Their 'Ethnicity Filters'. *Forbes* [online]. 2020 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.forbes.com/sites/abrambrown/2020/06/02/race-protests-are-forcing-dating-apps-to-reconsider-the-value-of-their-ethnicity-filters/?sh=39773cee768>

- CHOUR, Jakub. Nová a tradiční média: kam kráčí?: Směry vývoje zpravodajských serverů v době webu 2.0. Praha, 2011. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Fakulta sociálních věd, Institut sociologických studií. Vedoucí práce PhDr. Ing. Petr Soukup.
- *Czech LGBTQ+ dating apps match up millions of people worldwide*. Expats.cz [online]. 2022 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.expats.cz/czech-news/article/czech-lgbtq-dating-apps-connect-millions-of-people-worldwide>
- ČURÍN, Michal. Podivná literatura?: kapitoly z české homosexuální prózy po roce 1989. Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2022. ISBN 978-80-7465-523-4.
- DAHN, Ena. Curious About Joining Fetlife? Take My Hand and Let Me Guide You. *Medium* [online]. 2021 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://medium.com/spnkd/curious-about-joining-fetlife-take-my-hand-and-let-me-guide-you-bbbfe17033cc>
- *The Dawn of Computer Love: Two College Students Create a Dating Program*, 2013 [YouTube]. Zena Bakarar & Sean Patrick Farrell. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=7eNLbHjAoZw&ab_channel=TheNewYorkTimes
- DUFFY, Nick. Grindr issues coronavirus warning to users as hook-ups thrive during pandemic. *PinkNews* [online]. 2020 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.thepinknews.com/2020/03/12/grindr-scruff-coronavirus-warning-hook-ups-pandemic/>
- Edward. Can you send pictures on Tinder?. *Apps UK* [online]. 2022 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://apps.uk/can-you-send-pictures-on-tinder/>
- FAFEJTA, Martin. Úvod do sociologie pohlaví a sexuality. Ve Věrovanech: Jan Pizskiewicz, 2004. ISBN 80-867-6806-6.
- FANEL, Jiří. Gay historie. Praha: Dauphin, 2000. ISBN 80-7272-010-4.
- FRIDAY, Nancy. Sex bez zábran: erotické představy ve věku internetu. Praha: Volvox Globator, 2014. ISBN 978-80-7207-904-9.
- GASSÓ, A. M., MUELLER-JOHNSON, K., AGUSTINA, J. R., & GÓMEZ-DURÁN, E. L. (2021). Exploring Sexting and Online Sexual Victimization during the COVID-19 Pandemic Lockdown. *International journal of environmental research and public health*, 18(12), 6662. <https://doi.org/10.3390/ijerph18126662>

- GAWTHROP, Richard a Gerald STRAUSS. Protestantism and Literacy in Early Modern Germany. *Past & Present*, no. 104, 1984, pp. 31–55. *JSTOR*. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/650697>.
- GRENBY, M. O. The origins of children's literature. *British Library* [online]. 2014 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.bl.uk/romantics-and-victorians/articles/the-origins-of-childrens-literature>
- GREPLOVÁ, Lenka. Informační etika: tradiční versus nová média. Brno, 2008. Diplomová práce. Masarykova univerzita, FF, KISK. Vedoucí práce PhDr. Michal Lorenz, Ph.D.
- GULISOVÁ, Simona. Slovák globálne uspel s aplikáciou pre LGBTQ+ ľudí. Diverzita je nevyhnutnosť, hovorí. *Forbes Slovensko* [online]. 2023 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.forbes.sk/slovak-globalne-uspel-s-aplikaciou-pre-lgbtq-ludi-diverzita-je-nevyhnutnost-hovori/>
- HAHN, Jason. Tinder Says 2020 Was Its Busiest Year Despite COVID Pandemic. *People* [online]. 2021 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://people.com/human-interest/tinder-says-2020-was-its-busiest-year-despite-pandemic/>
- HILL, Andrew. Acid House and Thatcherism: noise, the mob, and the English countryside. *The British Journal of Sociology*. 2002, **53**(1), 89-105. ISSN 00071315. Dostupné z: doi:10.1080/00071310120109348
- HODGSON, Nichi. *The Curious History of Dating*. Londýn: Robinson, 2017. ISBN 978-1-47213-806-4.
- HUDEC, Marek. Teplá zoznamka iBoys: Snažíme sa zasahovať proti rasizmu a podvodom. *Queer Slovakia* [online]. 2020 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://queerslovakia.sk/text/komunita/tepla-zoznamka-iboys-snazime-sa-zasahovat-proti-rasizmu-a-podvodom/>
- KENNEDY, Pagan. Who Made Speed Dating?. *The New York Times Magazine* [online]. 2013 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2013/09/29/magazine/who-made-speed-dating.html>
- KINCAID, Jason. Gay Dating Makes Its Way To The iPhone. *TechCrunch+* [online]. 2009 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://techcrunch.com/2009/03/25/gay-dating-makes-its-way-to-the-iphone/>
- LEHMAN, Peter. *Pornography: Film and Culture*. New Brunswick: Rutgers University Press, 2006. ISBN 978-0813538716.

- MCGILLIVRAY, David. Obituary - Alec Bregonzi. *The Guardian* [online]. 2006 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/news/2006/jun/09/guardianobituaries.mainsection>
- MCGLOTTEN, Shaka. *Virtual Intimacies - Media, Affect, and Queer Sociality*. Albany: State University of New York Press, 2013. ISBN 978-1-4384-4878-7.
- NORTON, Rictor. Anne Lister - The First Modern Lesbian. *Essays by Rictor Norton* [online]. 2013 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <http://rictornorton.co.uk/lister.htm>
- O'HANLON, Séamus, Grindr Still Grinds On During Lockdown. *The Gryphon* [online]. 2020 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.thegryphon.co.uk/2020/05/08/grindr-still-grinds-on-during-lockdown/>
- OLIVER, Meg. "Don't give up": Speed dating service helps mature singles find love. *CBS* [online]. 2022 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.cbsnews.com/news/speed-dating-7-in-heaven-singles-helps-mature-singles-find-love/>
- PETERKA, Jiří. Historie českého internetu: BBS, alias Bulletin Board System. *Živě* [online]. 2005 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.zive.cz/clanky/historie-ceskeho-internetu-bbs-alias-bulletin-board-system/sc-3-a-125566/default.aspx>
- PROCHÁZKA, Ivo, David JANÍK a Jiří HROMADA. Společenská diskriminace lesbických žen, gay mužů a bisexuálů v ČR. *Gay iniciativa v České republice*, 2003.
- PROCHÁZKA, Ivo & GRAUPNER, Helmut. Historie právních postojů k homosexualitě. *Logos Česká republika* [online]. [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <http://zpravodajstvi.ecn.cz/PRIVATE/logos/pravhist.htm>
- SEIDL, Jan. *Teplá Praha: průvodce po queer historii hlavního města 1380-2000*. Brno: Černé pole, 2014. ISBN 978-80-260-6547-0.
- SEIDL, Jan. „Najdu mladého přítele, přírodu milujícího?“ Kulturněantropologický pohled na inzerci v meziválečném homosexuálním tisku. *Český Lid* 106, str. 157–178. 2019. DOI: 10.21104/CL-2019.2.02. Dostupné z: <https://www.jstor.org/stable/26774318>
- SEIDL, Jan. „Shromaždiště mravně zchátralých osob“? Intimní kontakty mezi návštěvníky veřejných toalet v historické a antropologické perspektivě. *Lidé*

města. 21, 2019, 3. ISSN (print) 1212-8112. Dostupné z:

<https://lidemesta.cuni.cz/LM-1125.html>

- SERGEEV, Alexander. Boosting the Audience from 12M to 375M: the Unique Story of Badoo. *Medium* [online]. 2019 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://medium.com/@humanoit/boosting-the-audience-from-12m-to-375m-myth-or-reality-dbfc38e9540b>
- Sexual offences. *Stonewall* [online]. © 2023 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.stonewallcymru.org.uk/help-advice/criminal-law/sexual-offences>
- SHIHAB-ELDIN, Ahmed. How Egyptian police hunt LGBT people on dating apps. *BBC* [online]. 2023 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-64390817>
- STAMPLER, Laura. Inside Tinder: Meet the Guys Who Turned Dating Into an Addiction. *Time* (online). 2014 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://time.com/4837/tinder-meet-the-guys-who-turned-dating-into-an-addiction/>
- STRIMPEL, Zoe. Computer dating in the 1970s: dateline and the making of the modern British single. *University of Sussex* [online]. 2017 [cit. 2023-07-18]. Dostupné z: <https://hdl.handle.net/10779/uos.23441990.v1>
- VOKÁL, D., ŠMAHEL, D., & DĚDKOVÁ, L. (2021). Excesivní používání internetu českými dospívajícími: Srovnání před a během pandemie Covid-19. [Výzkumná zpráva]. Masarykova univerzita. Dostupné z: https://irtis.muni.cz/media/3345543/excessive-internet-use-report_v13_final.pdf

Seznam příloh

Příloha 1 - přepis rozhovorů

Příloha 2 - informovaný souhlas